

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΙΕΡΕΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ ΝΑ΄ • ΤΕΥΧΟΣ 1 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2006

ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ

Μηνιαίο περιοδικό για τους ιερείς

Ιωάννου Γενναδίου 14, 115 21 ΑΘΗΝΑ
Τηλ: 210 72.72.234, Fax: 210 72.72.247

Διεύθυνση Διαδικτύου της Έκκλησίας
<http://www.ecclesia.gr>
Ηλεκτρονική διεύθυνση :
e-mail: contact@ecclesia.gr
e-mail «Εφημερίων»: lhatzifoti@hotmail.com

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ
του Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης
Ἑλλάδος κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

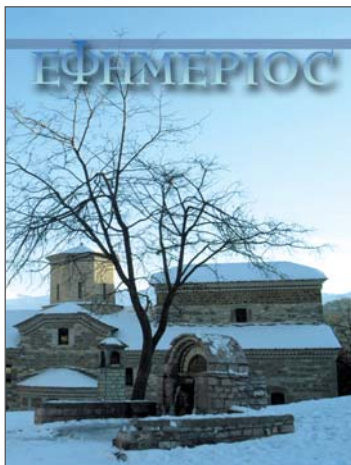
ὑπὸ τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
τῆς Μορφωτικῆς καὶ Ἐπικοινωνιακῆς
Υπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου
Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ:
Λίτσα Ἰ. Χατζηφώτη

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ:
Ἰ. Μ. Χατζηφώτης

Στοιχειοθεσία - Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἰασίου 1 - 115 21 Ἀθήνα
Τηλ.: 210-7272.356 - Fax 210-7272.380
<http://www.apostoliki-diakonia.gr>

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπισκοπικά Γράμματα Μητροπολίτου Ἀχελώου	σελ. 3
Ἡ καύση τῶν νεκρῶν Μ. Γ. Βαρβούνη	σελ. 4-5
Ἀποφάσεις Εὐρωπαϊκῶν Δικαστηρίων γιά τις αἱρέσεις Πρωτ. κ. Κυριακοῦ Τσουροῦ	σελ. 6
Συμβαίνουν - Συνέβησαν - Θὰ Συμβοῦν ...	σελ. 7-15
Ἡ Κάθοδος τοῦ Χριστοῦ στόν Ἅδη Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου	σελ. 16-17
Τοῖς ἱπταμένοις συνόδουσιν... κ. Ἀλεξάνδρου Σταυροπούλου	σελ. 18-20
Ἡ μοναξιά τῆς ἀλήθειας Πρωτ.κ. Βασ. Θερμοῦ	σελ. 21-22
Εἰδήσεις καὶ Σχόλια Κωνσταντίνου Χολέβα	σελ. 23-24
Ἥξeres ὅτι... Ἀρχιμ. κ. Δανιήλ Σάπικα	σελ. 25
Τὸ Βῆμα τῶν Ἀναγνωστῶν	σελ. 26-27
Ἀνακοίνωση Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε.	σελ. 28
Βιβλιο-Δισκο-παρουσιάσεις	σελ. 29
Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ: Ἀρχιμ. κ. Παντελεήμονος Μουτάφη	σελ. 30
Φωτογραφικά Στιγμιότυπα	σελ. 31

ΕΞΩΦΥΛΛΟ:

Ὁ Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίας Παρασκευῆς στὸ Πετροῦλι μὲ τὰ χιόνια. Καθολικὸ τῆς ἄλλοτε Ἱερᾶς Μονῆς Τσοῦκας ποὺ κτίσθηκε ἀπὸ τὸν Γεώργιο Χατζηπέτρο, πατέρα τοῦ περίφημου ἀρματολοῦ Χριστοδούλου Χατζηπέτρο, τὸ 1792, ὅταν Μητροπολίτης Τρίκκης ἦταν ὁ Παῖσιος καὶ Ἠγούμενος ὁ Δαμασκηνός. Ἀνακαινίσθηκε πρόσφατα καὶ δὲν διασώζη στὸ ἐσωτερικὸ του τίποτε ἀπὸ τὸν ἀρχικὸ του διάκοσμο.

Ἐπισκοπικά Γράμματα

Ἀγαπητέ Συμπρεσβύτερε,

Πολλοὶ ἐνορίτες σου σέ ἐπισκέπτονται στὸ Γραφεῖο τοῦ Ναοῦ γιὰ διαφόρους λόγους: γιὰ νὰ ζητήσουν κάποια πληροφορία, νὰ ὀρίσουν ἡμερομηνία γιὰ κάποια Ἀκολουθία. Ἐπίσης, σέ ἐπισκέπτονται νεαρὰ ζευγάρια, προκειμένου νὰ καθορίσουν τὴν τέλεση τοῦ Γάμου τους.

Σκέψου, κατ' ἀρχὴν, τὴν ψυχικὴ διάθεση τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἴσως ἔρχονται γιὰ πρώτη φορὰ νὰ ἐπικοινωνήσουν μαζί σου προσωπικά. Σέ γνωρίζουν ἀπὸ μακριά, «ἐνδεδυμένον τῆς ἱερατείας χάριν», τελοῦντα τὰ τῆς Θ. Λατρείας. Τὸ πρῶτο ποὺ νιώθουν εἶναι ἓνα δέος: «Πῶς θὰ μᾶς δεχθεῖ;».

Ἐπειτα σκέψου τοὺς νέους. Ἴσως ἔχουν χρόνια νὰ πατήσουν στὴν Ἐκκλησία. Μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς μπορεῖ ἀκόμα νὰ μὴ ἔχουν καμιὰ σχέση μὲ τὴν Ἐκκλησία καὶ ἔρχονται στὸ Ναὸ γιὰ νὰ τελέσουν θρησκευτικὸ γάμο, μόνο καὶ μόνο, ἐπειδὴ οἱ γονεῖς τους ἢ ἡ «παράδοση» τὸ ἐπιβάλλουν!

Πῶς ὑποδέχεσαι τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς;

Πρῶτον, λάβε τὰ μέτρα σου, ὥστε στὸν ἱερό χωρὸ τοῦ Ναοῦ νὰ ἐπικρατεῖ

ἡσυχία: ὄχι θόρυβοι, ὄχι φωνασκίες τοῦ προσωπικοῦ, ὄχι ἀκαταστασία. Ὅστε οἱ ἐπισκέπται νὰ μποροῦν νὰ ἡρεμήσουν, νὰ ποῦν καὶ δυὸ λόγια προσευχῆς.

Δεύτερον, νὰ τηρεῖς τὸ ὥραριο τῆς παρουσίας σου στὸ Ναό. Σκέψου τὴν πικρία καὶ τὴν ἀπογοήτευση τῶν ἐνοριτῶν σου νὰ ἔρχονται νὰ σέ ἐπισκεφθοῦν καὶ σὺ νὰ ἀπουσιάζεις!

Τρίτον, ὑποδέξου τοὺς ἐπισκέπτες σου μὲ ιδιαίτερη χαρὰ καὶ εὐχαρίστηση. Βάλε τους νὰ καθήσουν καὶ μὴ τοὺς κρατᾶς ὄρθιους. Πρόσφερε τους ἓνα κέρασμα. Μίλησέ τους μὲ ἀπλότητα. Ἄκουσε μὲ ἐνδιαφέρον καὶ ὑπομονὴ τὰ αἰτήματά τους. Μὴν ἐκνευρίζεσαι. Δώσε τους γραπτές ὄλες τις σχετικές πληροφορίες γιὰ τὰ πιστοποιητικά καὶ τις ὑποχρεώσεις τους.

Καὶ τέλος, μὴ παραλείψεις νὰ τοὺς πεῖς καὶ δυὸ λόγια πνευματικῆς οἰκοδομῆς. Πέρα ἀπὸ τὰ «χαρτιά» καὶ τὰ πιστοποιητικά. Μίλησέ τους γιὰ τὸ νόημα τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, γιὰ τὴ σημασία τῆς θεϊκῆς χάριτος τῶν ἱερῶν Μυστηρίων, γιὰ τὰ δῶρα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

Μὲ πολλὰς εὐχὰς
Ὁ Α.Ε.

Πολύς λόγος γίνεται, τὸν τελευταῖο καιρὸ, γιὰ τὴν καύση τῶν νεκρῶν καὶ τὴν νομιμοποίησή της, μὲ σχετικὴ μάλιστα πρόταση νόμου ποὺ ἔχουν ὑπογράψει βουλευτὲς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου, ἀπὸ διάφορους πολιτικούς χώρους. Ἡ αὐτοδιάθεση τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελεῖ βεβαίως βασικὴ ἀρχὴ καὶ ἐπιταγὴ τῆς δημοκρατίας, ἀλλὰ καὶ τοῦ χριστιανοῦ, δεδομένου ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας ἐπισήμανε τὴν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἀκολουθήσει ἢ ὄχι τὴν διδασκαλία Του καὶ τὴν ὁδὸ τῆς σωτηρίας ποὺ μᾶς ἔδειξε. Στὸ πλαίσιο αὐτὸ ἐπιτρέπεται σήμερα καὶ ὁ ἐνταφιασμός

γιὰ διάφορους οἰκισμούς ἢ γιὰ ἀνάλογες ἱστορικές καὶ πολιτισμικές φάσεις προέρχονται ἀπὸ τὴν ἀνασκαφὴ καὶ ἔρευνα τῶν νεκροταφείων τῆς συγκεκριμένης περιόδου. Ἄφοῦ, λοιπόν, ὁ τρόπος ταφῆς τοῦ νεκροῦ σώματος καὶ παράδοσής του στὴν ἀποσύνθεση συνάδει πρὸς τὶς θρησκευτικὲς ἐπιλογές καὶ πίστεις, μόνον ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος, πρὶν πεθάνει, ἔχει τὴν ἀρμοδιότητα καὶ τὴν εὐθύνη νὰ ἐπιλέξει τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο θὰ τερματισθεῖ ἡ σωματικὴ παρουσία του στὴ γῆ. Ἄν ὅμως δὲν ὑπάρχει παρόμοια δήλωση, πρέπει νὰ ἐκλαβάνεται ὡς τεκμήριο ἢ νεκρικὴ πρακτικὴ τῆς θρησκείας στὴν ὁποία ὁ συγκεκριμένος ἄνθρωπος ἀνῆκε, ὥστε οἱ συγγενεῖς του, ἀκόμη καὶ οἱ στενότεροι, νὰ μὴν μποροῦν νὰ προβάλλουν τὶς δικές τους θρησκευτικὲς ἀπόψεις καὶ ἀμφισβητήσεις στὸν, ἀνίσχυρο νὰ ἀντιδράσει, νεκρό τους.

Ἡ καύση τῶν νεκρῶν

Μ. Γ. ΒΑΡΒΟΥΝΗΣ

**Ἀναπληρωτὴς Καθηγητὴς
τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης**

χωρὶς θρησκευτικὴ τελετὴ, ὅπως εἶδαμε πρόσφατα νὰ συμβαίνει καὶ στὴν περίπτωση ὀρισμένων πολιτικῶν ποὺ ἤθελαν νὰ ταφοῦν μὲ «πολιτικὴ κηδεία». Ὡστόσο, τὸ θέμα εἶναι εὐαίσθητο, καὶ νομίζω ὅτι ἔπρεπε νὰ γίνουν ὀρισμένες σχετικὲς ἐπισημάνσεις, καὶ ὡς συμβολὴ στὴ συζήτηση ποὺ ἔχει ξεκινήσει.

Καταρχὰς μιλοῦμε γιὰ αὐτοδιάθεση τοῦ ἀνθρώπου, στὰ πλαίσια τοῦ αὐτεξουσίου, ποὺ τοῦ ἔχει δωρηθεῖ ἀπὸ τὸν Θεό. Γιὰ νὰ ἰσχύσει ὅμως αὐτὸ στὴν περίπτωση τῆς καύσης τῶν νεκρῶν ἀπαιτεῖται ἡ ρητὴ καὶ δηλωμένη πρόθεση καὶ θέληση τοῦ ἴδιου τοῦ νεκροῦ νὰ καεῖ στὴ ζωὴ. Γιὰ παρόμοια θέματα εἶναι ἀπαράδεκτο νὰ δοθεῖ ἡ δυνατότητα στοὺς συγγενεῖς νὰ ἀποφασίζουν ἐρήμην τοῦ ἀνθρώπου στὸν ὁποῖο ἀφορᾷ ἢ ἀπόφασή τους, καὶ ὁ ὁποῖος φυσικά, ὡς νεκρός, οὔτε ἀποψη μπορεῖ νὰ ἔχει, οὔτε καὶ νὰ ἀποφασίζει. Αὐτὸ θὰ συνιστοῦσε οὐσιαστικὰ προσβολὴ τῆς μνήμης τοῦ νεκροῦ, μὲ βλαπτικὰ ἀποτελέσματα τόσο γιὰ τὴν μεταθανάτια εἰκόνα του, ὅσο καὶ γιὰ τὴ θέση τῆς ψυχῆς του.

Ἄπὸ τὰ προϊστορικὰ ἤδη χρόνια ὁ τρόπος διαχείρισης τοῦ νεκροῦ ἀνθρώπινου σώματος ἦταν ἀνάλογος τῶν κατὰ καιροὺς μεταφυσικῶν καὶ θρησκευτικῶν ἀντιλήψεων, σὲ πολλές δὲ περιπτώσεις οἱ κύριες πληροφορίες μας

Ἔπάρχει ὅμως καὶ ἓνα σπουδαιότερο ζήτημα ποὺ πρέπει νὰ ἐπισημανθεῖ.

Ἄπὸ τὴν ὀρθόδοξη χριστιανικὴ πλευρὰ, ἡ καύση τῶν νεκρῶν εἶναι ἀπαράδεκτη, δεδομένου ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐτάφη, δείχνοντας τὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ νεκροῦ σώματος στὴ γῆ, γιὰ νὰ διαλυθεῖ «εἰς τὰ ἕξ ὧν συνετέθη». Ταφή λοιπὸν ἀπαιτεῖ ἡ ὀρθόδοξη παράδοση, καὶ ἡ Ἀκολουθία τῆς κηδείας ἔχει συνετεθεῖ μὲ τέτοιο τρόπο, ὥστε νὰ καταλήγει στὴν ταφή τῶν νεκρῶν. Ὁ πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλῆς Στ. Χριστοδούλου, σὲ σειρά ἐπιστημονικῶν μελετῶν του – ἐν οἷς καὶ διδακτορικὴ του διατριβὴ γιὰ τὴ νεκρώσιμη Ἀκολουθία κατὰ τοὺς χειρόγραφους κώδικες ἀπὸ τὸν 10ο ὡς τὸν 12ο αἰώνα, στὸ Ἰνστιτοῦτο Ἀνατολικῶν Σπουδῶν τῆς Ρώμης (1996)– ἔχει παρακολουθήσει καὶ περιγράψει λεπτομερῶς τὴν παράδοση αὐτή. Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἐκφράσει τὴν ρητὴ τῆς ἀποψη: ἡ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων ὀργάνωσε, στὶς 3 Μαρτίου 1999, σχετικὴ ἡμερίδα μὲ θέμα «Ταφή ἢ καύση τῶν νεκρῶν», τὰ πορίσματα τῆς ὁποίας ἐκδόθηκαν ἀπὸ τὸν Κλάδο Ἐκδόσεων Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στὴ σειρά «Ποιμαντικὴ Βιβλιοθήκη», ἀρ. 3 (Ἀθήνα 2000). Πέραν τούτων, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐνημέρωσε τὸ Χριστεπώνυμο πλήρω-

μα τῆς Ἐκκλησίας μέ τήν ὑπ' ἀριθμ. 2734/27 Μαρτίου 2002 Ἐγκύκλιό τῆς, ἐνῶ ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν μέ ἐγκύκλιο σημειώματά τῆς, μέ ἀρ. πρωτ. 1029/1952/24 Ἀπριλίου 2002 ἀπευθύνθηκε στοὺς κληρικούς τῆς, ζητώντας τους νά ἐνημερώνουν γιά τὸ ζήτημα αὐτὸ τοὺς πιστοὺς στὰ κηρύγματά τους.

Ἡ θέση αὐτὴ στηρίζεται στὸ ὅτι ὁ σεβασμὸς στὸ πρόσωπο τοῦ κάθε ἀνθρώπου ἐπεκτείνεται καὶ στὸ σῶμα του, πού ἀξίζει καλύτερη μεταχείριση ἀπὸ τὴν ἀπρόσωπη καύση. Τοῦτο ὅμως ἐπίσης σημαίνει ὅτι ἐκεῖνος πού ἐπιλέγει μετὰ θάνατον νά καεῖ τοποθετεῖ τὸν ἑαυτό του ἐκτὸς τῆς ὀρθόδοξης παραδόσεως, ἄρα δὲν μπορεῖ νά ἀναζητᾷ ἢ νά ἀπαιτεῖ τὴν εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας στὴν ὀριακὴ στιγμή τῆς ἀναχώρισής του ἀπὸ τὸν κόσμο. Βεβαίως, μόνο ἀρμόδιο ὄργανο νά λάβει σχετικὲς ἀποφάσεις γιά τὴ στάση τῆς Ἐκκλησίας ἀπέναντι σέ ὅσους τυχὸν θὰ ἐπιλέξουν προθανάτως τὴν καύση εἶναι ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μποροῦμε ὅμως ἐδῶ νά διασταυρώσουμε ὀρισμένους σχετικὲς σκέψεις, ἀφοῦ τελευταῖα διάφορα ΜΜΕ βρίσκουν παρόμοιες εὐκαιρίες γιά νά ἐπιτεθοῦν στὴν Ἐκκλησία καὶ στὴν ὀρθόδοξη πίστη μας.

Κυκλοφορεῖ στὸ λαὸ εὐρύτητα καὶ καλλιεργεῖται καταλλήλως ἀπὸ ποικίλες δημοσιογραφικὲς ἐκπομπές, ἢ ἄποψη ὅτι πρέπει νά προσαρμόσουμε τὴν παράδοση καὶ τὴν δράση τῆς Ἐκκλησίας στὰ μέτρα καὶ στὶς ἐπιδιώξεις μας, νά ἔχουμε δηλαδή τὴν δυνατότητα νά ἐπιλέγουμε ὅ,τι θέλουμε, καὶ νά ἀπορρίπτουμε ὅ,τι δὲν δεχόμαστε, ὑποχρεώνοντας τοὺς ἱερεῖς νά ἀκολουθοῦν τὶς δικές μας ἐπιλογές. Μπορεῖ νά εἶναι ἐθελοντικὴ ἢ προσέλευση καὶ ἡ πίστη στὸν Χριστιανισμό, ἀπὸ τὴ στιγμή ὅμως πού ἀναγνωρίζουμε τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ ὡς τὸν Θεο-ἄνθρωπο Σωτῆρα μας καὶ τὴν ὀρθοδοξία ὡς τὸ γνήσιο δρόμο γιά τὴ σωτηρία καὶ ὡς τὴν γνήσια κιβωτὸ τοῦ θείου λόγου, δὲν ἔχουμε τὴν δυνατότητα νά πιστεύουμε ἐπιλεκτικὰ καὶ νά ἀκολουθοῦμε τὶς διδασχές τῆς ὀρθόδοξης παραδόσεως. Μέσα στὶς ἀπόψεις αὐτὲς ὀρθώνεται ἀμείλικτος ὁ ἀνθρώπινος ἐγωισμὸς, πού θέλει νά φέρει στὰ ἀνθρώπινα μέτρα ἀκόμη καὶ τὸν Θεό, χωρὶς νά μπορεῖ νά ὑποταχθεῖ μέ ἀγάπη καὶ ἐμπιστοσύνη στὶς βουλές Του.

Τὸ πιστὸ καὶ συνειδητὸ μέλος τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας πρέπει νά ὑπακούει στὰ κελεύσμα-

τα καὶ τὶς ὁδηγίες τῆς, διαφορετικὰ τοποθετεῖ τὸν ἑαυτό του ἐκτὸς τοῦ πληρώματός τῆς, καὶ ἔχει τότε τὴν δυνατότητα νά ἐφαρμόζει τὶς ιδέες του τόσο γιά τὴν ἐπίγεια ζωὴ του, ὅσο καὶ γιά τὴν μεταθανάτια τύχη τοῦ σώματός του. Δὲν μπορεῖ ὅμως αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος νά ἀπαιτεῖ – ἢ καὶ νά ἐκφράζει μέ αὐθαίρετο καὶ βίαιο τρόπο – τὴν εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὁποία προηγουμένως ἔχει παρακούσει συνειδητὰ, ὑψώνοντας τὸ Ἐγὼ του μπροστὰ στὴν διδασκαλία τῆς. Αὐτὰ πρέπει νά τὰ γνωρίζουν ὅσοι ἀποφασίζουν νά καεῖ τὸ σῶμα τους μετὰ θάνατον, ἀλλὰ καὶ οἱ συγγενεῖς τους, ἀφοῦ οἱ ἐκκλησιαστικὲς τελετές, καὶ πολὺ περισσότερο τὰ μυστήρια, δὲν εἶναι θεατρικὲς ἢ τυπικὲς τελετουργίες πού αὐτομάτως ἐξασφαλίζουν τὴν ψυχὴ μας, ἀλλὰ εἶναι διάυλοι ἐπικοινωνίας μέ τὸν Θεό, κανάλια γιά νά ἐλκυσθεῖ ἡ Θεία Χάρις, πού ἀπαιτοῦν πίστη, ταπείνωση καὶ ὑπακοή, ἐμπιστοσύνη στὸ ἄπειρο ἔλεος καὶ τὴν ἀνέκφραστη φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ, ὄχι κραυγὲς ἄκαιρες καὶ ἀπαιτήσεις ἀπραγματοποιήτες.

Ὁ ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν Παῦλος, στὴν Ἀ' Πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολὴ του (15, 42-44), ἐκφράστηκε τελεσίδικα γιά τὸ θέμα πού μᾶς ἀπασχολεῖ: *«οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. Σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ. Σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξει. Σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει. Σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν»*. Στὸν αὐτεξούσιο ἄνθρωπο ἀνήκει ἡ παραδοχὴ ἢ ἡ ἀπόρριψη, ἢ συμμόρφωση ἢ ἡ ἀνυπακοή, μέ τὶς ἀνάλογες βέβαια συνέπειές τους. Ἐκεῖνο ὅμως πού δὲν καλύπτει οὔτε ἡ ἀνθρώπινη ἐλευθερία, οὔτε – πολὺ περισσότερο – ἡ ἐπιταγὴ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Συντάγματος γιά τὴν ἀνθρώπινη ἐλευθερία καὶ τὴν διάθεση τοῦ σώματος ἐκάστου, εἶναι ἡ τάση νά φέρουμε τὴν ὀρθόδοξη παράδοσή μας, μετὰ ἀπὸ εἴκοσι ὀλόκληρους αἰῶνες, στὰ μέτρα τῆς ἀσήμαντης μικρότητάς μας, τῆς ἀτέλειας καὶ τῆς πεφυσιωμένης σκέψης μας, ἢ ὁποῖα τολμᾷ νά ἐγερθεῖ ἀπέναντι στὸ ἔλεος καὶ τὴν ἀγάπη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μας, πού γιά τὴ σωτηρία μας καταδέχθηκε ὄχι μόνο νά νηπιᾶσει καὶ νά κατακλιθεῖ στὴν ταπεινὴ φάτνη τῆς Βηθλεέμ, ἀλλὰ καὶ νά πεθάνει πάνω στὸν σταυρὸ, γνωρίζοντας σωματικὰ τὸν θάνατο καὶ τὴν ταφὴ, πρὶν ἀπὸ τὴν τριήμερη θριαμβευτικὴ καὶ σωτηρία ἀνάστασή Του.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΙΡΕΣΕΙΣ

του π. Κυριακού Τσουρού
Γραμματέως τής Σ.Ε. ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων

1. Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων: ἀπόφαση τῆς 6ης Νοεμβρίου 2001.

Οἱ «μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ», μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 53430/99 προσφυγὴ τους κατὰ τῆς Γαλλίας, κατήγγειλαν ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνηση καὶ οἱ ὑπ' αὐτὴν Ὑπηρεσίας, καθὼς καὶ ἡ Γαλλικὴ Ἐθνοσυνέλευση προέβησαν σὲ σειρά παραβάσεων τοῦ δικαιώματος τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας τους σὲ τριάντα περιπτώσεις.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων κατήγγειλαν ὅτι ἡ Γαλλικὴ Ἐθνοσυνέλευση συγκρότησε Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν μελέτη τοῦ φαινομένου τῶν αἱρέσεων καὶ ὅτι ἵδρυσε Κρατικὴ Ὑπηρεσία καταπολέμησης τῶν αἱρέσεων, τὶς ὁποῖες ἐχαρακτήρισε ὡς ἐπικίνδυνες. Ὅτι κατήγγειλε κατάλογο 172 αἱρέσεων. Ὅτι συνεκρότησε Ἐπιτροπὴ ἐλέγχου τῶν οἰκονομικῶν τῶν αἱρέσεων καὶ ὅτι οἱ «μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ» δὲν ἀπολαμβάνουν φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν ὡς θρησκεία, ἀλλὰ ἀντιθέτως τὰ εἰσοδήματά τους φορολογοῦνται μὲ ποσοστὸ 108%. Ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνηση ἐξάπέλυσε ἐγκύκλιο πρὸς τοὺς Εἰσαγγελεῖς τῆς χώρας νὰ διώκουν ποινικὰ τὶς αἱρέσεις, ἐφ' ὅσο παρουσιάζουν παράνομη δραστηριότητα. Ὅτι τὸ Γαλλικὸ Κράτος προέβη σὲ κατάσχεση κινητῆς καὶ ἀκίνητης περιουσίας τους, ὅτι Δήμαρχοι ἀρνήθηκαν σ' αὐτοὺς μίσθωση δημοτικῶν χωρῶν. Ὅτι δὲν τοὺς χορηγήθηκε ἄδεια οἰκοδομήσεως «εὐκτηρίου οἴκου». Ὅτι ἀμφισβητήθηκε ἡ γονικὴ Ἐξουσία τέκνου «μάρτυρα τοῦ Ἰεχωβᾶ» καὶ ἡ νομιμότητα ἐκπαιδευτικῶν «μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβᾶ» κ.ἄ.

Τὸ Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων ἀπέρριψε ὅλες τὶς ὡς ἄνω αἰτιάσεις τῶν «μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβᾶ» καὶ δέχθηκε ὅτι οἱ προσφυγόντες δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθοῦν θύματα παραβιάσεως ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τους ἀπὸ τὶς ἐνέργειες τῶν Γαλλικῶν Ἀρχῶν.

Σύμφωνα μετὰ τὴν ἀπόφαση αὐτὴ ἡ ἑταιρεία «Σκοπιά» τῶν «μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβᾶ» καὶ

στὴν Γαλλία, ὅπως καὶ σὲ ἄλλες χώρες δὲν ἀναγνωρίζεται ὡς θρησκεία, πολὺ περισσότερο δὲν μπορεῖ νὰ ἀναγορευεῖται σὲ «Ἐκκλησία» καὶ μάλιστα τῶν «χριστιανῶν μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβᾶ», ὅπως συμβαίνει στὴ χώρα μας (βλ. περισσότερα στὴν ἱστοσελίδα τῆς Σ.Ε. ἐπὶ τῶν αἱρέσεων: ecclesia.gr. Ἰερά Σύνοδος, Σ.Ε.).

Παρόμοια εἶναι καὶ ἡ ἀπόφαση τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων γιὰ τοὺς «μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ», τὴν ὁποία ἐξέδωσε στὶς 22.12.2005.

2. Τὸ Γαλλικὸ Ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης ἀπέστειλε προσφάτως πρὸς τοὺς Γάλλους Εἰσαγγελεῖς Κατάλογο Αἱρέσεων, μετὰ ὁδηγίες γιὰ ἄσκηση ποινικῆς διώξεως ἐναντίον τους, ὅταν διαπιστώνεται παράνομη δραστηριότητά τους.

Κάποιες αἱρέσεις ἄσκησαν αἴτηση ἀκυρώσεως τῆς ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου ἐνώπιον τοῦ Γαλλικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Τὸ Γαλλικὸ Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας μετὰ τὴν ἀπὸ 18.5.2005 ἀπόφασή του ἀπέρριψε τὸ αἴτημα, δεχθὲν ὅτι ὀρθῶς τὸ Ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης ἀποστέλλει τέτοιο κατάλογο.

Ὑπευθυμίζομε ὅτι καὶ παλαιότερα ὁ Γάλλος Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης εἶχεν εἶχεν ἐκδώσει παρόμοια ἐγκύκλιο (29.2.1996).

3. Μερικὲς σέκτες ὑπέβαλαν αἴτημα στὰ Γαλλικὰ δικαστήρια, νὰ διαλυθεῖ ἡ Γαλλικὴ UNADFI (Ἐθνικὴ Ἐνωση τῶν Συνδέσμων γιὰ τὴν Προστασία τῆς Οἰκογενείας καὶ τοῦ Ἀτόμου). Τὸ Πρωτοδικεῖο τῶν Παρισίων, μετὰ τὴν ἀπὸ 12.12.2005 ἀπόφασή του, ἀπέρριψε τὸ αἴτημά τους καὶ ὑπεχρέωσε τὶς καταγγέλλουσες σέκτες νὰ καταβάλουν 10.000 € ἢ καθεμία γιὰ ἀποκατάσταση τῆς ζημίας ποὺ ὑπέστη ἡ ἐν λόγω Ἐνωση (βλ. ἱστοσελίδα τῆς «Ἐνώσεως»).

Αὐτὰ συμβαίνουν στὴν Εὐρώπη. Στὴ χώρα μας οἱ ἀποφάσεις αὐτὲς ἢ ἀποκρύπτονται ἀπὸ τὸ εὐρὺ Κοινὸ ἢ ὅταν γίνονται γνωστὲς, διαστρεβλώνονται.

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

Στό Βόλο ό Άρχιεπίσκοπος γιά τά Θεοφάνια

Τήν Γ. Μ. Δημητριάδος, τήν όποία ποίμανε επί 24 χρόνια, έπισκέφθηκε ό Μακ. Άρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος και προέστη τών λατρευτικών έκδηλώσεων κατά έορτή τών Θεοφανίων. Έπίκεντρο τών έκδηλώσεων ήταν ό Μητροπολιτικός Γ. Ν. Άγ. Νικολάου Βόλου και ή παραλία τής πόλης, όπου κατ' έθος γίνεται ή τελετή τής καταδύσεως του Τιμίου Σταυρού και του Άγιασμού τών ύδάτων.

Τόν Μακαριώτατο πλαισίωσαν οι Σεβ. Μητροπολίτες Βρεσθένης Θεόκλητος και Δημητριάδος Ίγνάτιος.

Έορταστική έκδήλωση γιά τούς μετανάστες

Μέ τήν εύκαιρία τής καθιερώσεως από τήν Ίερά Σύνοδο τής Έκκλησίας τής Έλλάδος τής 26ης Δεκεμβρίου, κατά τήν όποία μνημονεύεται ή Φυγή τής Άγίας Οικογενείας στην Αίγυπτο, ως “Ημέρας τών Μεταναστών”, διοργανώθηκε στό Ξενοδοχείο Novotel έορταστική έκδήλωση γιά τούς μετανάστες.

Τό πρωί τής 26ης Δεκεμβρίου τελέστηκε Θ. Λειτουργία στον Γ. Ν. Άγ. Παντελεήμονος Άχαρνών, στην όποία προέστη ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και Πάσης Έλλάδος κ. Χριστόδουλος και χειροτόνησε εις Διά-

κονο Ούκρανό ύπήκοο, από τούς έν Έλλάδι οικονομικούς μετανάστες.

Άκολούθησε στό Ξενοδοχείο Novotel έκδήλωση και δεξίωση στην όποία παρέστησαν έκπρόσωποι του Forum τών Μεταναστών, καθώς και τών λοιπών Κοινοτήτων και Συλλόγων Μεταναστών που δραστηριοποιούνται στό Λεκανοπέδιο τής Άττικής.

Τούς προσκεκλημένους προσφώνησε ό Μακαριώτατος και σύντομες παρεμβάσεις έκαναν ό Δρ. Άντώνιος Παπαντωνίου, Διευθυντής του Κέντρου Συμπαραστάσεως Παλινοστούτων και Μεταναστών τής Ίερας Συνόδου, ό Πρόεδρος του Forum Άχμέτ Μοαβία, έκπρόσωπος τών Γυναικών μεταναστριών, έκπρόσωπος τών μεταναστών δεύτερης γενιάς και έκπρόσωπος τών προσφύγων.

Άκολούθησε καλλιτεχνικό πρόγραμμα μέ συμμετοχή τής Μαντολινάτας Άγίου Παντελεήμονος, τής Ούκρανικής Χορωδίας, τής Παιδικής Χορωδίας του Ρωσικού Σχολείου τής Χορωδίας του Βουλγαρικού Συλλόγου, τών Φιλιππίνεζων και τών Άφρικανών Γυναικών. Τό πρό-

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

γραμμα έκλεισε με κοινό τραγούδι στα έλληνικά από όλες τις Χορωδίες.

Η εκδήλωση της 26ης Δεκεμβρίου με τους εκπροσώπους των Μεταναστών αποτέλεσε μία πρώτη συνάντηση του Αρχιεπισκόπου με τους Μετανάστες και τους Πρόσφυγες και άπαρχή μονιμότερης συνεργασίας για την δι-

ευκόλυνση της ένταξης στην ελληνική κοινωνία και την καλυτέρευση των συνθηκών διαβιώσεώς τους. Ταυτοχρόνως υπήρξε και έμπρακτη απάντηση για όσους επίπολαια επικρίνουν την Έκκλησία για έλλειψη φιλανθρωπικού και κοινωνικού έργου και για έθνοφυλετισμό!..

Νέο φιλανθρωπικό Ίδρυμα

Σε έλαιοπερίβολο έκτάσεως 40 στρεμμάτων πού δώρισε στην Ί. Μ. Μονεμβασίας και Σπάρτης τὸ ζευγος Μιχαήλ και Ζωής Τσιγκούνη θεμελιώθηκε στις 9.11.05 στην Έλικα Βοιῶν Λακωνίας από τὸν Σεβ. κ. Εὐστάθιο τὸ νέο φιλανθρωπικό Ίδρυμα «Άγιος Χαράλαμπος, πού θά στεγάσει ἄπορους γέροντες και γερόντισσες τῆς Ἐπαρχίας αὐτῆς. Τὰ έξοδα για τὴν ανέγερση και τὸν έξοπλισμὸ τοῦ Ίδρύματος ανέλαβε έξ ολοκλήρου τὸ Ίδρυμα «Σταῦρος Σπ. Νιάρχος», τὸ ὅποιο ἐπανηλημμένως ἔχει ἔρθει ἄρωγὸ στην φιλανθρωπική διακονία τῆς Ί. Μ. Σπάρτης. Στὴ φωτογραφία στιγμιότυπο από τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ για τὴν θεμελίωση τοῦ νέου ἔργου.

Δωρεά ζωῆς από τὸν Σεβ. Γουμεισίσης κ. Δημήτριο

Σε κλίμα ιδιαίτερα ἐγκάρδιο και φιλικὸ ἔγινε ἡ παράδοση ποσότητας Χειρουργικῶν ἐργαλείων - δωρεὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Γουμεισίσης, κ. Δημητρίου και ὑπογράφηκε τὸ πρωτόκολλο παράδοσης-παραλαβῆς από τὸν Σεβ. και τὸν Πρόεδρο τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Γουμεισίσας ἰατρὸ κ. Θ. Γκοράνη.

Εἶναι ἡ δεύτερη δωρεὰ 30.000 € τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη σὲ διάστημα ἑνὸς ἔτους και συμβάλλει στην προσπάθεια ἀναβάθμισης και ἐκσυγχρονισμοῦ σὲ ὑλικό-τεχνικὸ έξοπλισμὸ τοῦ Νοσοκομείου.

Τὰ ἐργαλεία θά καλύψουν ἄμεσα ἀνάγκες τοῦ Χειρουργικοῦ τμήματος. Κατὰ τὴν τελετὴ παράδοσης - παραλαβῆς τῆς δωρεᾶς ὁ κ. Δη-

μήτριος τόνισε ὅτι ἡ δωρεὰ ἔγινε από προσωπικοὺς πόρους για τὴν ἐπέτειο τῶν 15 ἔτων ἀρχιερατικῆς διακονίας του, και εὐχήθηκε στὸν Διοικητὴ νὰ συνεχίσει νὰ στέκεται στὸ πλευρὸ τῶν ἀνθρώπων πού ἔχουν τόσο ἀνάγκη τὴν φρονίδα και τὴν ἀγάπη τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ίδρύματος.

Ὁ κ. Γκοράνης τόνισε ὅτι ἡ προσφορά τοῦ Σεβασμιωτάτου πέρυσι τὸν Ὀκτώβριο, προσέλευσε και εὐαισθητοποίησε φορεῖς και ιδιώτες νὰ ἀκολουθήσουν τὸ παράδειγμά του και ἔτσι σήμερα τὸ Νοσοκομείο νὰ ἀποτελεῖ Πανελλαδικὸ πρότυπο σὲ πολὺ δύσκολες ἐποχές, καθὼς οἱ δωρεές ἔχουν φτάσει τὰ 200.000 εὐρώ.

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

Τιμητικές διακρίσεις

Ἡ Δ.Ι.Σ. τίμησε, στὴν Αἴθουσα τοῦ Μεγάλου Συνοδικοῦ, μὲ τὸν Χρυσοῦν Σταυρὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου:

α) Τὴν κ. Ἑλένη Γλύκατζη-Ἀρβελέρ, Πρόεδρο τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Εὐρώπης, Διευθύντρια τοῦ Κέντρου Ἑρεύνης Ἱστορίας καὶ Πολιτισμοῦ καὶ τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑγγύς Χριστιανικῆς Ἀνατολῆς. Γιὰ τὸ ἔργο καὶ τὴν ἐπιστημονικὴ προσφορὰ τῆς τιμωμένης μίλησε ὁ Καθηγητὴς κ. Λίνος Μπενάκης, ἐνῶ ἡ τιμηθεῖσα εὐχαρίστησε τὴν Ἱερά Σύνοδο καὶ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο, γιὰ τὴν ἀπονομὴ αὐτῆ, πού ἐκλαμβάνεται ὡς ἐνθάρρυνση πρὸς συνέχιση τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἔργου της.

β) Τὸν κ. Νικόλαο Θέμελη, π. Πρόεδρο τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἔγκριτο ἐπιστήμονα καὶ κατὰ πάντα σεμνὸ ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος μετὰ μεγάλης προθυμίας, ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος καὶ εὐχαριστήσεως, προσέφερε στὴν ὅλη διακονία τῆς Ἀγιωτάτης Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Γιὰ τὸ ἔργο καὶ τὴν ἐπιστημονικὴ προσφορὰ του μίλησε ὁ κ. Γεώργιος Κούρτης, Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

γ) Τὸν κ. Παναγιώτη Γιαννάκη, Προπονητὴ τῆς Ἑθνικῆς Ὀμάδος Καλαθοσφαίρισης, ὁ ὁποῖος διακρίθηκε γιὰ τὴν προσφορὰ του στὸν ἑλληνικὸ ἀθλητισμὸ, ὡς ἀθλητὴς καὶ προπονητὴς τῆς Καλαθοσφαίρισης, κατακτώντας δύο φορές τὸν τίτλο τοῦ Πρωταθλητῆ Εὐρώπης, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὶς ἀρετὲς ὅπως ἡ θρησκευτικό-

τητα, ἡ σεμνότητα, ἡ σοβαρότητα καὶ ἡ ὑπευθυνότητα μὲ τὶς ὁποῖες κοσμεῖται. Γιὰ τὸ ἔργο καὶ τὴν προσωπικότητα του μίλησε ὁ κ. Σταῦρος Μακαρίου.

Μετὰ τὴν Ἀπονομή, ὁ Μακαριώτατος ἐξέφρασε τὸν ἔπαινο καὶ τὰ συγχαρητήρια τῆς Ἐκκλησίας στοὺς τιμηθέντες.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος γιὰ τοὺς ἀλλοδαποὺς κληρικοὺς

Ἐνα σοβαρὸ θέμα, ἀρμοδιότητας τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν ζητημάτων, πού ἀπασχόλησε τὴν Ἱερά Σύνοδο τόσο στὴ Συνεδρία τοῦ Νοεμβρίου ὅσο

καὶ σὲ ἐκείνη τοῦ Δεκεμβρίου 2005, ἦταν τὸ συχνὰ προβαλλόμενο αἴτημα γιὰ τὸν διορισμὸ ἀλλοδαπῶν κληρικῶν στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. Ἐπὶ τοῦ θέματος ἡ Ἱερά Σύνοδος ἔχει

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

κρίνει έπανελλημμένως ότι είναι δυνατόν να προσλαμβάνονται άλλοδαποι κληρικοί, με τους ακόλουθους όρους:

α) ό διορισμός τους θα γίνεται αποκλειστικά για σπουδές, πάντοτε με φειδώ και ύστερα από συνεννόηση με την έκκλησιαστική τους αρχή.

β) ή παρουσία τους στα όρια τής Έκκλησίας τής Ελλάδος θα έχει τον χαρακτήρα τής

προσωρινότητας και μετά την λήξη των σπουδών τους θα έπιστρέφουν στην Έκκλησία τους, ώστε να προσφέρουν εκεί τις πολύτιμες υπηρεσίες τους.

γ) ό διορισμός των άλλοδαπών, προσωρινών πάντοτε έφημερίων, προαπαιτεί την έγκριση τής Έρας Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος.

«Ρακοσυλλέκτες τής Άγάπης»

Η άγάπη προς τον πάσχοντα συνάνθρωπό μας έφενύσκει πολλούς τρόπους για να πραγματοποιηθεί. Έκείνος που αγαπά δέν περιορίζεται στους καθιερωμένους τρόπους συμπαράστασης, αλλά κάθε φορά ανακαλύπτει νέους τρόπους ανάλογα με τους ανθρώπους, τις συνήθειές τους και τις συνθήκες ζωής. Με αυτό ως στόχο και συλλέγοντας άχρηστα χαρτιά, έφημερίδες, βιβλία, περιοδικά, τηλεφωνικούς καταλόγους κ.λπ. ή Ί. Μ. Φθιώτιδος έξοικονομεί χρήματα που έπικουρούν στο φιλανθρωπικό έργο τής αλλά και παράλληλα προστατεύει το περιβάλλον στο μέτρο των δυνατοτήτων της. Το σχετικό πρόγραμμα, που με έμπνευση του Σέβ. Μητροπολίτη κ. Νικολάου ξεκίνησε τον Αύγουστο του 2001, έχει άποφέρει ως τώρα κέρδος 16.000 ευρώ από τη συγκέντρωση 365 τόνων χαρτιού. Τής προσπάθειας αυτής έπικεφαλής έχει τεθεί ό προϊστάμενος του Μητροπολιτικού Ί. Ν. Ευαγγελισμού Λαμίας Πρωτ. κ. Δήμ. Καρालής συνεπικουρούμενος από τους Πρεσβ. κ. Άθ. Ζαφείρη και κ. Π. Γοργογιάννη ως οδηγούς

του αυτόκινήτου, και τους Πρεσβ. κ. Ι. Κρικζώνη, Κ. Θεολογᾶ, Α. Παπαζαχαρία, Άπ. Τσιγγόπουλο και Β. Κορέντζελο ως έθελοντές τής υπηρεσίας ανακυκλώσεως. Για την προσφορά τους ό κ. Νικόλαος έχει τιμήσει τους ιερείς αυτούς με το όφίκιο του Οικονόμου. Όλο το ύλικό που συγκεντρώνεται μεταφέρεται στο έργοστάσιο ανακύκλωσης που λειτουργεί στην περιοχή τής Λαμίας. Στη φωτογραφία οι Ίερείς με το φορτηγάκι τής Άγάπης.

«Κουλτούρες και Ύποκουλτούρες»

Πραγματοποιήθηκε στις 2.01.06 στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου τής Ί. Μ. Ναυπάκτου και Άγ. Βλασίου ή καθιερωμένη συνάντηση

των φοιτητών και άποφοίτων τής Έπαρχίας με τον Σεβ. κ. Ίερόθεο. Το πρόγραμμα περιελάμβανε: κοπή τής πρωτοχρονιάτικης Βασιλόπιτι-

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

τας, παρουσίαση από τον Σεβ. του θέματος «Κουλτούρες και υποκοιλτούρες», συζήτηση πάνω στο θέμα, μοίρασμα της Βασιλόπιττας, ή οποία περιείχε ένα κωνσταντινάτο φλουρί που το συνόδευαν και 100 €, κλήρωση σε 4 φοιτητές του ποσού των 150 € κατ' άτομο ως δώρο από το Ταμείο Εύποιιας του Σεβ. και δεξίωση.

Κατά την όμιλία του ο Σεβ. αναφέρθηκε στα γεγονότα που του έδωσαν άφορμή για την επίλογη του θέματος αυτού, παρουσίασε την έννοια των όρων πολιτισμός, κουλτούρα, υποκοιλτούρες, αναφέρθηκε στους τύπους και τα είδη των υποκοιλτούρων –φυλετικές, νεανικές, παραβατικές– στις αιτίες που οδηγούν στον σχηματισμό τους και στους παράγοντες που

διέπουν την εξέλιξή τους. Ως τέτοιους παράγοντες ανέφερε την κοινωνική διαστρωμάτωση και δομή, τη μόρφωση, τα διαφορετικά πολιτιστικά ρεύματα, τους οικονομικούς παράγοντες, τη γεωγραφική θέση, τις φυλετικές διαφορές, κ.ά. Επίσης αναφέρθηκε στην μουσική έκφραση των υποκοιλτούρων και πώς αυτή εξελίχθηκε τον περασμένο αιώνα, από την μπλουζ των μαύρων και την κάντρυ των λευκών της Αμερικής, μέχρι τα σύγχρονα μουσικά σχήματα της πάνκ και της ράπ, καθώς και πώς αυτές οι υποκοιλτούρες έφθασαν και έπηρέασαν και την Χώρα μας. Έδωσε, ακόμη, μερικές αυθεντικές περιγραφές «έπεισοδιών» μεταξύ νέων διαφόρων υποκοιλτούρων.

Για τους συνταξιούχους ιερείς

Παρουσία όλων των Κληρικῶν τῆς Ἱ. Μ. Σταγῶν καὶ Μετεώρων κατὰ τὴν μηνιαία Ἱερατικὴ Σύναξη τιμήθηκαν 14 συνταξιούχοι ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεως, πού ὑπῆρτησαν πάνω ἀπὸ 40 χρόνια τὸ Ἱ. Θυσιαστήριο καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ὁποῖους συνεχίζουν ἀκόμη νὰ τὸ ὑπηρετοῦν. Ἐργάστηκαν, καθένας μὲ τὸν τρόπο του, ὡς καλοὶ πνευματικοὶ ποιμένες γιὰ τὴν ψυχικὴ καλλιέργεια καὶ τροφοδοσία τοῦ ποιμνίου τους, στάθηκαν ἄγρυπνοι φρουροὶ τῶν χριστιανῶν τους καὶ ἔγιναν ἐμπνευστὲς καὶ ὑποκινητὲς τους γιὰ τὴν κοινωνία τους μὲ τὸ Θεὸ καὶ γιὰ τὴ βίωση τῆς πίστεως. Ἡ πρωτοβουλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου νὰ πραγματοποιηθεῖ ἡ ἐκδήλωση αὐτὴ ἐνώπιον ὅλων τῶν Ἱερέων ἀπέβλεπε στὸ νὰ ἐξαρθεῖ ἡ προσφορά τῶν συνταξιούχων Ἱερέων ἀλλὰ καὶ νὰ βοηθήσει τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ καὶ μάλιστα τοὺς νεωτέρους κληρικοὺς νὰ μιμηθοῦν τὸ παράδειγμα τῶν παλαιότερων, οἱ ὁποῖοι ὑπῆρτησαν τὴν Ἐκκλησία μὲ πολλὲς δυσκολίες γιὰ τὴν ἐποχὴ τους.

Ὁ Σεβ. κ. Σεραφεῖμ μὲ τοὺς τιμηθέντες

Κατὰ τὴν ἐκδήλωση, στὴν ὁποία παρέστησαν πολλοὶ Δήμαρχοι καὶ ἄλλοι ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν τῆς περιοχῆς, μίλησαν ὁ Σεβ. κ. Σεραφεῖμ, ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀρχιμ. κ. Γεώργιος Στέφας, ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱ. Μ. Βαρλαάμ Ἀρχιμ. Ἰσίδωρος Τσιατᾶς καὶ ἐκ μέρους τῶν τιμωμένων ὁ Πρωτ. κ. Μιχαὴλ Κοσβύρας, ἡλικίας 90 ἐτῶν!

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

Έκδημία Μητροπολίτου

Σε ηλικία 85 ετών εξεδήμησε προς Κύριον στις 17.12.06 ο μακαριστός Μητροπολίτης Σισανίου και Σιατίστης κυρός Αντώνιος. Η Έξοδος Ακολουθία του τελέσθηκε την επομένη στον Ί. Ν. Αγ. Δημητρίου Σιατίστης προεξάρχοντας του Μακ. Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστοδούλου.

Ο μακαριστός Μητροπολίτης Σισανίου και Σιατίστης κατά κόσμον Αντώνιος Κόμπος, γεννήθηκε το 1920 στο Άργος. Απεφοίτησε από την Μαράσλειο Παιδαγωγική Ακαδημία Αθηνών καθώς και από την Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Μετεκπαιδεύτηκε στα Πανεπιστήμια Όξφόρδης (Μ. Βρετανίας) και Παρισίων. Διετέλεσε καθηγητής και διευθυντής Ιερατικών Σχολών και Ιεροκήρυξ επί τετραετία (1971-1974) στην Ί. Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας. Χειροτονήθηκε Διάκονος στις 3 Δεκεμβρίου 1967 και πρεσβύτερος την επομένη, 4 Δεκεμβρίου. Μητροπολίτης Σισανίου και Σιατίστης εξελέγη στις 23 Μαΐου 1974. Συνέ-

γραψε αξιόλογα επιστημονικά έργα και συνεργάστηκε με πολλά περιοδικά ως κριτικός εξειδικευμένων εκδόσεων και ειδικός άρθρογράφος. Υπήρξε άνθρωπος εξαιρετικά σεμνός, προσηνής και αεικίνητος, με σπουδαία ποιμαντική και φιλανθρωπική δράση, ιδιαίτερα άσκητικός, άμέμπτου βίου και σημαντικής πνευματικής ακτινοβολίας. Τοποτηρητής της Ί. Μ. Σισανίου και Σιατίστης ορίσθηκε ο Σεβ. Μητροπολίτης Γρεβενών κ. Σέργιος.

Πλούσιο φιλανθρωπικό έργο της Ί. Μ. Σερρών

Σημαντικό έργο πραγματοποίησε κατά το παρελθόν έτος το Κεντρικό και τα Ένοριακά Φιλόπρωχα Ταμεία της Ί. Μ. Σερρών και Νιγρίτης. Συνολικά διατέθηκαν 256.142,30 Ευρώ για την κάλυψη των αναγκών των έμπεριστάτων πιστών της περιοχής.

Συγκεκριμένα κατά το έτος 2005 δόθηκαν,

α) για τακτικά μηνιαία βοηθήματα 73.406 €. β) για έκτακτα μηνιαία βοηθήματα 44.018 €. γ) για αγορά φαρμάκων ασθενών 39.023 €. δ) για βοηθήματα του Πάσχα 2003 19.370 €. ε) για έτοιμασία καθημερινού συσσιτίου 300 μερίδων ζεστού φαγητού 38.601 €. στ) για έξοφληση λογαριασμών της Δ.Ε.Η. και του Ο.Τ.Ε. 18.423 €. ζ) για θέρμανση και ένδυση 2.749 €.

Από ένοριακή εκδήλωση της Ίερας Μητροπόλεως Σερρών

η) για φοιτητικά επίδοματα, δίδακτρα και ένοικια 5.812 €. θ) για αποφυλακίσεις κρατουμένων 13.219 €. ι) για διάφορες άλλες ανάγκες 1.521 €.

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

Ρωμαιο-Καθολική Έκκλησία και Οικογένεια

Τὸ κῦμα τοῦ ὕλισμοῦ καὶ τῆς ἐκκοσμικεύσεως σαρώνει καὶ ἀπασχολεῖ σοβαρά καὶ ἄλλες χριστιανικὲς ὁμολογίες, πέραν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἀπειλεῖ πλέον τὴ συστατικὴ σχέση μεταξύ τῶν θεσμῶν τῆς οἰκογένειας καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτὸ προκύπτει ἀπὸ ἔρευνα γιὰ τὶς σχέσεις τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Οἰκογένειας στὴν Ἀγγλία καὶ τὴν Οὐαλλία.

Ἡ κόπωση ἀπὸ τὴν καθημερινὴ πίεση τῆς ἐπικρατοῦσης «ἠθικῆς τῆς ἐργασίας» (λ.χ. τὶς ἐξετάσεις τῶν παιδιῶν στὰ σχολεῖα), ὁ καταναλωτισμός, ἡ φροντίδα γιὰ τὴν ἐμφάνιση, τὸ κυνήγι τῆς ἐπιτυχίας καὶ τοῦ χρήματος, ὁ ἀτομισμός, ὁ ἀνταγωνισμός, ἡ μοναξιά, τὸ εὐθραυστο τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων καὶ ἡ ἀθεΐα ἀπομακρύνουν τὶς οἰκογένειες ἀπὸ τὴ Θεία Λειτουργία.

Οἱ Ἐκκλησίες τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης γίνονται ἀποδέκτες ἐπικρίσεων γιὰ ἀναισθησία ἔναντι τῆς πραγματικότητος τῆς σύγχρονης ζωῆς καὶ

τῶν οἰκονομικῶν, ἐπαγγελματικῶν, συναισθηματικῶν, κ.ἄ. δυσκολιῶν ποὺ ἀντιμετωπίζει ἡ κάθε οἰκογένεια. Ἄλλες οἰκογένειες ταλαιπωροῦνται ἀπὸ ἀσθένειες, ἄλλες ἀπὸ ἀτεκνία καὶ τὰ ψυχολογικὰ τῆς ἐπακόλουθα (αἰσθησι ἀποτυχίας κ.λπ.), καὶ οἱ περισσότερες ἀπὸ τὴν ἀπουσία καὶ τῶν δύο γονέων λόγω τῆς ἀνάγκης νὰ ἐργασθοῦν καὶ τὴν συνακόλουθη ἔλλειψη ἐπαφῆς μὲ τὰ παιδιά τους.

Ἡ κόπωση τῆς οἰκογένειας συνεπάγεται τὴν ἀδυναμία τῆς νὰ συνεισφέρει στὶς φροντίδες ἢ καὶ στὶς δαπάνες γιὰ τὴ συντήρηση ἐνοριῶν, καὶ μάλιστα μερικὲς φορές ὄχι ἀπὸ ἔλλειψη πίστεως ἢ ἀφοσιώσεως. Ἢδη καταρτίζονται μελέτες ἐπὶ τοῦ θέματος, ὅπου τοιζεῖται ἡ πνευματικὴ διάσταση τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς καὶ τὸν σημαίνοντα ρόλο τῶν γονέων καὶ τῶν παπποῦδων καὶ γιαγιάδων στὴν μεταλαμπάδευση τῆς πίστεως.

(Τοῦ Δρος Ν. Κ. Πετρόπουλου,
M. St., D. Phil. [Oxon.]

Ὁ λαὸς κατὰ τοῦ χωρισμοῦ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας

Ὁλοκληρώθηκε ἡ προσπάθεια ἐνημέρωσης ποὺ διεξήγαγε ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀναφορικὰ μὲ τὴν ἐπικείμενη ἀναθεώρηση τοῦ Συντάγματος, μὲ ιδιαίτερη ἔμφαση στὸ πολὺ σοβαρὸ ζήτημα τοῦ χωρισμοῦ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας.

Τὰ στοιχεῖα ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ τὰ ὁποῖα συγκεντρώθηκαν εἶναι καταλυτικὰ καὶ συντριπτικὰ ὑπὲρ τῆς διατήρησης τοῦ ἰσχύοντος καθεστῶτος σχέσεων τῶν δύο κορυφαίων θεσμῶν τῆς πατρίδος μας καὶ κατὰ τοῦ χωρισμοῦ τους καὶ δείχνουν ὅτι ὁ πιστὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ σ' αὐτὸν τὸν τόπο θέλει Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία νὰ συμπορεύονται στὸ χρόνο διατη-

ρώντας σχέσεις ἀλληλοσεβασμοῦ, συναλληλίας καὶ διακριτῶν ρόλων, συνεργαζόμενοι γιὰ τὸ καλὸ καὶ τὴν πρόοδό του.

Στὶς συζητήσεις, ποὺ διεξήχθησαν παράλληλα, ἔλαβαν μέρος Ἱεράρχες, πολιτικοί, καθηγητὲς Πανεπιστημίου, δημοσιογράφοι, ἄνθρωποι τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἐπιστήμης, οἱ ὁποῖοι ἀνέλυσαν τὸ ἐπίπεδο τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας-Πολιτείας ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς καὶ τὶς ἐκφάνσεις του, δίδοντας στοὺς ἀκροατὲς στοιχεῖα τῶν ἱστορικῶν, ἐθνικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν σημερινῶν διαστάσεών του, ἐπισημαίνοντας, παράλληλα καὶ τὶς δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις ποὺ θὰ εἶχε γιὰ τὸν τόπο ἓνας ἐνδεχόμενος χωρι-

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

σμός, καθώς αυτός τελικά, δέν συνιστά τίποτα άλλο στή σκέψη τῶν ἐμπνευστῶν του ἀπό τὸν ὀλοκληρωτικό ἀποχρωματισμό καὶ τὴν ἀποχριστιανοποίηση τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας.

Πλήθος ἀκροατῶν, ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα, συμμετεῖχαν στή συζήτηση, προερχόμενοι ἀπὸ ὄλο τὸ ἐπαγγελματικό, ἡλιακικό καὶ μορφωτικό φάσμα τῆς σύγχρονης Ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ κατέθεσαν σκέψεις καὶ ἀπόψεις οἱ ὁποῖες κατεγράφησαν καὶ ἀσφαλῶς θὰ γίνουν ἀντικείμενο εὐρύτερης ἐσωτερικῆς ἐπεξεργασίας καὶ προβληματισμοῦ, προκειμένου νὰ ἐξαχθοῦν χρήσιμα καὶ ὠφέλημα συμπεράσματα. Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ποιοτικὴ ἀνάλυση καὶ περαιτέρω ἀξιοποίηση τῶν στοιχείων θὰ ἐπιδιώξει ὁ Ραδιοφωνικός Σταθμός τῆς Ἐκκλησίας, καθὼς αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ ζητούμενο τῆς προσπάθειας καὶ ὄχι τόσο ἡ δημοσιοποίηση ποσοστῶν τὰ ὁποῖα περνοῦν σὲ δευτέρη μοῖρα. Αὐτὸ συμβαίνει ἀφενὸς μὲν γιατί εἶναι γνωστὸ ὅτι ὁ Σταθμός τῆς Ἐκκλησίας εἶναι Ραδιόφωνο

εἰδικοῦ προσανατολισμοῦ, μὲ εἰδικὸ ἀκροατήριο, τὸ ὁποῖο, ὅμως εἶναι ἓνα ἀκριβὸ κομμάτι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἢ γνώμη καὶ οἱ θέσεις τοῦ ὁποῖου πρέπει νὰ λαμβάνονται πολὺ σοβαρὰ ὑπόψιν ἀπὸ ἐκείνους πού ἔχουν τὴν εὐθύνη, κατ' ἀνθρώπον, γιὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον του, καὶ ἀφετέρου γιατί τὸ ζήτημα τοῦ χωρισμοῦ, ἔχει ξεκαθαριστεῖ ὅτι δέν τίθεται στὴν ἐπικείμενη ἀναθεώρηση τοῦ Συντάγματος.

* Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἴδρυσης ἰδιωτικῶν Πανεπιστημίων ἢ μεγάλη πλειοψηφία τῶν συμμετεχόντων ἀκροατῶν τάχθηκε ὑπέρ.

* Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς μονιμότητας στὸ Δημόσιο οἱ ἀκροατές, μὲ βραχεῖα κεφαλὴ, τάχθηκαν ὑπέρ τῆς κατάργησής της.

* Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἀσυμβίβαστου τῶν βουλευτῶν, μὲ βραχεῖα κεφαλὴ, ὑπερτερεῖ ἡ ἀποψη νὰ μποροῦν οἱ Βουλευτές νὰ ἀσκοῦν, παράλληλα, τὸ ἐπάγγελματός τους.

Νέα ἀπὸ τὴν Ἱεραποστολὴ στὴν Ἀφρική

Συμμετέχοντας στὴν προσπάθεια καταπολέμησης τῆς μάλιστα τοῦ Ἰεζ, πού ταλανίζει ἑκατομμύρια ἀνθρώπων στὴν Ἀφρική, ὁ Σεβ. Κέννας κ. Μακάριος, ἀπὸ τὰ ἰδρυτικά μέλη τῆς Ὁμάδας Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν πού δημιουργήθηκε μὲ πρωτοβουλία καὶ χρηματοδότηση τῆς Φιλλανδικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καὶ μὲ τὴ συνεργασία τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τῆς Φιλλανδίας γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτόν, ἔλαβε μέρος σὲ συνάντηση γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος στὸ Ντάρ ες Σαλάμ τῆς Τανζανίας, στὴν ὁποία παρέστη καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς χώρας.

Στὶς 6.11.05 ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε κ. Γεώργιος χειροτόνησε εἰς Πρεσβύτερο τὸν Ἀφρικανὸ Διάκονο Αὐγουστῖνο Moketsi στὸν Καθεδρικό Ναὸ Ἁγ. Τριάδος στὸ Χαράρε

συμπαρστατούμενος ἀπὸ τὸν Πρωτ. κ. Γεώργιο Σαγάνη. Ὁ νέος ἱερέας εἶναι ἀπόφοιτος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας καὶ κατηχήθηκε γιὰ διετία ἀπὸ τὸν τότε Μητροπολίτη Ζιμπάμπουε καὶ νῦν Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας κ. Θεόδωρο. Διάκονος

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

χειροτονήθηκε την Κυριακή 17 Ιανουαρίου 2005. Ο π. Αύγουστίνος θα υπηρετήσει ως έφημέριος στον Ι. Ν. Αγ. Νεκταρίου που βρίσκεται μέσα στο ομώνυμο Ίεραποστολικό Κέντρο στο Χαράρε.

Κατά τον πρώτο χρόνο της Ίεραποστολικής προσπάθειας του Σεβ. Ειρηνοπόλως κ. Δημητρίου χιλιάδες Τανζανοί βαπτίσθηκαν Όρθόδοξοι, άποπερατώθηκαν ο Ι. Ν. Αγ. Άρσενίου και το πρεσβυτέριο, το Μοναχοΐεραποστολικό Κέν-

τρο και πολλά πηγάδια, ενώ συνεχίζονται οι έργασίες στους έπτά νέους Ι. Ναούς (Ζωοδόχου Πηγής, Αγ. Κωνσταντίνου και Έλένης, Αγ. Άνδρέα, Αγ. Παρασκευής, Αγ. Σοφίας, Πίστεως, Έλπίδος και Αγάπης, Αγ. Βασιλείου, Αγ. Ιωάννου Προδρόμου), στα δύο (2) νηπιαγωγεία (Παναγίας Σουμελά, Αγ. Έφραίμ) και στην Όρθόδοξη Κλινική (Αγ. Θεοδώρων).

Τό χαριτωμένο στιγμιότυπο μαρτυρεί την προσπάθεια και τό έργο που έπιτελείται.

Έκκληση για τη διάσωση του ψηφιδωτού της Μεταμόρφωσης του Σινᾶ

Έκκληση άπευθύνει ο Άρχιεπίσκοπος Σινᾶ κ. Δαμιανός για τη διάσωση του περίφημου ψηφιδωτού της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος, μοναδικού στον κόσμο για την ιστορία και την τεχνοτροπία του.

Αυτό ήταν και τό θέμα της ημερίδας που πραγματοποιήθηκε στο Σινᾶ και προσέλκυσε τό έντονο ένδιαφέρον του Πατριάρχου Άλεξανδρείας κ. Θεοδώρου, όσο και των πρέσβων της Έλλάδος στην Αίγυπτο κ. Π. Βλασσοπούλου και στο Ίσραήλ κ. Μ. Πισπινή, της γενικής προξένου στο Κάιρο κ. Αικ. Γκίνη, έκπροσώπων του Πατριάρχου Ίεροσολύμων καθώς και της αιγυπτιακής κυβέρνησης.

Έξηγώντας την τεράστια ιστορική, αρχιτεκτονική και θεολογική σημασία του μοναδικού

αυτού ψηφιδωτού, ο κ. Δαμιανός ανέφερε ότι ο έμιρης του Κατάρ ήταν ο μόνος που μέχρι σήμερα προσέφερε τό ιδιαίτερα σεβαστό ποσό των 500.000 δολαρίων ΗΠΑ ως δωρεά για τη συντήρηση του μνημείου.

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ - ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ - ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ - ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

«Καὶ παθόντα καὶ ταφέντα»

α) Ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.

«Καὶ παθόντα καὶ ταφέντα». Ὁμολογοῦμε μὲ τὴ φράση αὐτὴ ὅτι ὁ Χριστὸς ἔπαθε καὶ ἀπέθανε ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ καὶ ὕστερα ἐτάφη. Ἡ ταφή τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀπόδειξη τοῦ θανάτου του. Ἐὰν δὲν ἀπέθνησκε δὲν θὰ ἐθάπτετο. Καὶ ἔχει σημασία αὐτό, γιατί ὑπῆρξαν μερικοὶ ἀρνητὲς ποὺ ἰσχυρίστηκαν ὅτι ὁ Κύριος δὲν ἀπέθανεν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, ἀλλὰ ἔπαθε νεκροφάνεια καὶ ἐξύπνησε ἀργότερα μέσα στὸ μνήμα καὶ ἐμφανίστηκε σὰν ἀναστάς. Ὡστόσο, αὐτὴ ἡ ὑπόθεση δὲν εὐσταθεῖ ἐπειδὴ ἡ ταφή τοῦ Κυρίου εἶναι βεβαιωμένη, ἀλλὰ καὶ ὁ θάνατός του βεβαιωμένος. Τὸν ἐβεβαίωσε ὁ ἑκατόνταρχος, εἰδικὸς ἐπὶ τῶν θανατικῶν ἐκτελέσεων ρωμαῖος ἀξιωματικὸς. Κανένας ἀπὸ τοὺς συγχρόνους τοῦ Χριστοῦ ἐχθροὺς του δὲν ἐσκέφθη νὰ ἀμφισβητήσῃ τὸν θάνατό του καὶ τὴν ταφή του. Καὶ ὅταν ἔμαθαν τὴν πληροφορία γιὰ τὴν ἀνάστασή του ἐσκέφθησαν νὰ ποῦν ὅτι οἱ μαθητὲς του τὸν ἔκλειψαν ἀπὸ τὸν τάφο καὶ εἶπαν ὅτι ἀναστήθηκε.

β) Ἐτάφη καὶ κατῆλθε στὸν Ἄδη.

Σύμφωνα μὲ τὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας ὁ Κύριος ὅταν παρέδωσε τὸ πνεῦμα, ἀποκαθελώθηκε καὶ τὸ σῶμα του ἐτάφη. Ἡ περιγραφή τῆς ταφῆς γίνεται μὲ λεπτομέρειες γνωστὴ ἀπὸ τοὺς Εὐαγγελιστὲς. Αὐτοὶ μᾶς πληροφοροῦν γιὰ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὸν Νικόδημο, ποὺ ἔλαβαν τὸ νεκρὸ καὶ ἄψυχο σῶμα καὶ τὸ ἐνταφίασαν «ὡς ἐστὶν ἔθος τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν» δηλ. τηρώντας τὴ διαδικασία τῆς ταφῆς ποὺ ἀκολουθοῦσαν οἱ Ἰουδαῖοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ Κύριος τυλίχθηκε σὲ φασκίες, ὅπως τὰ μωρὰ παιδιὰ, ἀλείφθηκε μὲ μῦρα «ὡσεὶ λίτρας ἑκατόν» καὶ τὸ κεφάλι του τυλίχθηκε μὲ τὸ σουδάριο. Ἔτσι ἐνταφιάσθηκε. Καὶ λέγουν οἱ εἰδικοὶ πὺς, καὶ ἂν ἀκόμη δὲν εἶχε πεθάνει ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, ἀλλὰ εἶχε πάθει νεκροφάνεια –ὅπως ἰσχυρίζονται μερικοὶ– θὰ ἀπέθνησκε ἀπὸ τὴν ἀσφυξία μέσα στὸν τάφο ἐξ αἰτίας τῶν βαρειῶν ἀρωμάτων καὶ τῆς πνιγερῆς ἀτμόσφαιρας.

Πέραν ὅμως ἀπὸ τὰ φυσικὰ αὐτὰ γεγονότα, μεγαλύτερη σημασία ἔχει γιὰ τὴν πίστη μας τὸ χρονικὸ διάστημα ποὺ τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου

Η ΚΑΘΟΔΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΣΤΟΝ ΑΔΗ

Τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. Χριστοδούλου

ἔμεινε μέσα στὸν τάφο. Τί συνέβη στὴ διάρκεια αὐτοῦ τοῦ διαστήματος; Μέσα στὸν τάφο παρέμεινε τὸ χωρὶς ψυχὴ νεκρὸ σῶμα τοῦ Κυρίου, χωρὶς βέβαια νὰ ὑποστῇ τὴν παραμικρὴ φθορὰ ἀπὸ τὸν θάνατο. «Τάφου δὲ διαφορὰν οὐκ εἶδε τὸ ἄχραντον σῶμα τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν» ψάλλει ἡ Ἐκκλησία μας. Καὶ πὺς ἦταν δυνατὸν νὰ γίνῃ διαφορετικὰ, πὺς ἦταν δυνατὸν «κρατεῖσθαι ὑπὸ τῆς φθορᾶς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς» διερωτᾶται καὶ ὁ Μ. Βασίλειος. Naί, μὲ τὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ ἐχωρίσθη ἡ ψυχὴ ἀπὸ τὸ σῶμα. Καὶ τὸ μὲν σῶμα ἐτέθη στὸ μνήμα, ἀλλὰ δὲν ὑπέστη τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου. Ὁ Κύριος ἔμεινε μέσα στὸ μνήμα σὰν νὰ κοιμᾶται. «Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητὸς ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος» καὶ «Χριστὸς δὲ διαφορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος». Ἡ ψυχὴ του ὅμως «τεθωμένη» κατῆλθε στὸν Ἄδη, στὸ νοητὸ τόπον τῆς κολάσεως, ὅπου ἦσαν συγκεντρωμένους οἱ ψυχὲς ὄλων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ἀνθρώπων, γιὰ τοὺς ὁποῖους δὲν ὑπῆρχε καμμία μέχρι τότε δυνατότητα σωτηρίας, τὸ Μ. Σάββατον τὸ «ὑπερευλογημένον». Τὸ ὅτι ὁ Κύριος κατῆλθε στὸν Ἄδη καὶ ἐκήρυξε τὸ λέγει ὁ Ἀπ. Πέτρος: Ὁ Χριστὸς «θανατωθεὶς μὲν σαρκί, ζωοποιηθεὶς δὲ πνεύματι ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι πορευθεὶς ἐκήρυξε» Ἀ' Πέτρ. γ', 18-19. Καὶ ὁ Ἀπ. Παῦλος τονίζει γιὰ τὸν Χριστὸν ὅτι «κατέβη εἰς τὰ κατώτατα μέρη τῆς γῆς» Ἐφεσ. δ'. Τὴν ἴδια ἀλήθεια συναντοῦμε καὶ στὴν Π. Διαθή-

κη. Στους Φαλμούς π.χ. είναι γραμμένο: «Συνέτριψε πύλας χαλκᾶς καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς συνέθλασε» Ψαλμ. ρστ' 16 καὶ στὸν Ἰώβ: «Ἀνοίγονται δέ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπηξαν» Ἰώβ λη' 17. Γι' αὐτὸ ὁ Μ. Βασίλειος συνοψίζοντας αὐτὴ τὴ διδασκαλία λέγει τὰ ἐξῆς στὴν εὐχή τῆς Λειτουργίας του: «Καὶ κατελθὼν διὰ τοῦ σταυροῦ εἰς τὸν ἄδην, ἵνα πληρώσῃ ἐν ἑαυτῷ τὰ πάντα, ἔλυσε τὰς ὀδύνας τοῦ θανάτου. Καὶ ὁδοποιήσας πάσῃ σαρκὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, ἐγένετο ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν...».

Τὸ πρωτὸ τοῦ Μ. Σαββάτου ψάλλει ἡ Ἐκκλησία μας: «Σήμερον ὁ ἄδης στένων βοᾷ, κατελύθη μου ἡ ἐξουσία». Πράγματι, ὁ διάβολος ἐδέχθη τὸν Χριστὸν στὸν ἄδη σὰν ἓνα κοινὸ θνητό, καὶ ἀπεδείχθη ὅτι αὐτὸς διέλυσε τὸν ἄδη. Συνέτριψε τὴν δύναμή του καὶ ἀνῆρπασε πρὸς τὴν ζωὴ τὸν κόσμον τῶν πνευμάτων πού ἐκρατοῦντο ἀπὸ τὸν διάβολο στὴ φθορά. Νὰ πῶς τὸ ἐκφράζει αὐτὸ παραστατικὰ ὁ ὑμνογράφος τοῦ Μ. Σαββάτου: «Σὺ κραταίε, τεθεὶς ἐν τάφῳ, ζωαρχικῆ παλάμῃ τὰ τοῦ θανάτου κλεῖθρα διεσπάραξας καὶ ἐκήρυξας τοῖς ἀπ' αἰῶνος νεκροῖς καθέδουσι λύτρωσιν ἀψευδῆ». Καὶ πάλιν ἄλλοῦ: «Τέτρωνται ἄδης ἐν τῇ καρδίᾳ δεξάμενος ὡς ὑπνοῦντα τὸν δημιουργόν».

γ) Διδαχὴ ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξη εἰκονογραφία.

Ἄν προσέξουμε τὴ βυζαντινὴ εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως θὰ παρατηρήσουμε ὅλες τὶς λεπτομέρειες τῆς εἰς ἄδου καθόδου τοῦ Χριστοῦ. Γιατὶ ἡ ὀρθόδοξη ἀπεικόνιση τῆς Ἀναστάσεως δὲν ἔχει τίποτε τὸ κοινὸ μὲ τὰ φραγκολεβαντίνικα κατασκευάσματα πού παριστάνουν ἓνα μνήμα μὲ ἓνα ἄγγελο νὰ κάθεται ἐκεῖ κοντὰ καὶ ἓνα ρομαντικὸ Χριστὸ νὰ ξεπετάγεται μὲς' ἀπ' αὐτὸ καὶ μὲ μιὰ σημαία νὰ κατευθύνεται στὸν οὐρανὸ σὰν νὰ κάνει ἄλμα εἰς ὕψος. Γιὰ τὴν ὀρθόδοξη κατασκευτικὴ ἀγιογραφία ἡ Ἀνάσταση σημαίνεται μὲ τὴν κάθοδο τοῦ Χριστοῦ στὸν Ἄδη. Ἔτσι εἰκονίζεται ὁ Χριστὸς μὲ λευκὰ ἐνδύματα στὸ κέντρο μέσα σὲ «δόξα» δηλ. σὲ ἓνα ὠοειδὲς περίγραμμα πού ἐκπέμπει ἀκτίνες φωτός. Πατὰ ἐπάνω στὶς πύλες τοῦ ἄδου πού ἔχουν ἐξαρθρωθεῖ ἐνῶ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ κοίτονται κλειδιά, μοχλοὶ, σίδηρα καὶ ἄλλα σύνεργα βασιανιστηρίων καὶ φυλακῶν,

ὅλα δείγμα τοῦ ὅτι ὁ νικητὴς Χριστὸς «πύλας ἄδου συνέτριψε» καὶ «μοχλοὺς αἰωνίους συνέθλασε». Ὁ Χριστὸς εἶναι εὐθὺς μετὰ τὸν θάνατό του «ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης», εἶναι ὁ νικητὴς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ἄδου καὶ κατεβαίνει στὴ κόλαση, στὸν ἄδη, ἐκεῖ καταλύει τὴν ἐξουσία τοῦ διαβόλου καὶ συντρίβει τὰ δεσμὰ μὲ τὰ ὁποῖα ἐκρατοῦντο ἐπὶ αἰῶνες φυλακισμένες οἱ ψυχές τῶν ἀνθρώπων. Κηρύττει σ' αὐτές τὴ διδασκαλία του καὶ καλεῖ ὅλο τὸν κόσμον τῶν νεκρῶν νὰ πιστεύσει, ἀνεγείρων ἔτσι ἀπὸ μιὰ μόνιμη πώση ὅλο τὸ ἀνθρώπινο γένος. Γι' αὐτὸ καὶ στὴν εἰκόνα αὐτὴ, ὁ Χριστὸς σκύβει ἐλαφρὰ καὶ πιάνει μὲ τὸ δεξὶ καὶ τὸ ἀριστερό του χέρι τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὐὰ ὡς ἐκπροσώπους τοῦ γένους μας, ἀνασηκώνοντάς τους ἀπὸ τὴ φθορὰ τοῦ θανάτου καὶ καλώντας τους στὴν αἰωνιότητα. Ἔτσι, ὁ Χριστὸς μὲ τὸ θάνατό του, μεταβάλλεται σὲ «νεκρὸν ζωαρχικώτατον καὶ πανσθενουργόν» δηλ. παντοδύναμον πού σώζει ὅλο τὸ ἀνθρώπινο γένος, νεκροὺς καὶ ζωντανούς.

«Καὶ παθόντα καὶ ταφέντα» μᾶς λέει τὸ «Σύμβολό» μας. Καὶ ἐμεῖς ὁμολογοῦμε ἔτσι τὸν Χριστὸν μας ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ καὶ ἀφοῦ πέθανε, ἐτάφη καὶ μέχρι τὴν Ἀνάστασή του κατῆλθε στὸν ἄδη καὶ ἐκήρυξε στους νεκρούς. Ποιοὶ καὶ πόσοι ἐσώθησαν πιστεύσαντες δὲν εἶναι γνωστό, οὔτε καὶ ἐνδιαφέρει. Θὰ ἦταν σχολαστικὸ τὸ νὰ ἀναζητοῦμε τέτοιου εἴδους βεβαιότητες. Οἱ δίκαιοι ἄνθρωποι πού εὐηρέστησαν στὸ Θεὸ καὶ οἱ μὲ ἀγαθὴ διάθεση ἐκ τῶν τῆς Π. Διαθήκης ἀσφαλῶς εὐλογήθησαν γιὰ νὰ πιστεύσουν καὶ νὰ σωθοῦν. Ὁ Χριστὸς ὀνομάζεται «πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς». Πρῶτοι λοιπὸν οἱ νεκροὶ τοῦ ἄδου ἐδέχθησαν τὸ μῆνυμα τῆς σωτηρίας καὶ ἐκλήθησαν στὴ λύτρωση. Ὑστερα καὶ οἱ ζῶντες διὰ μέσου τῶν αἰῶνων. Σημασία ἔχει ἐὰν τὸ κήρυγμα τῆς σωτηρίας ἀκούεται σήμερα ἀπὸ ὅλους μας, σὲ μιὰ ἐποχὴ ὅπου οἱ ἄνθρωποι ἔγιναν ἀλαζόνες καὶ ἐγωιστές. Πάντοτε, ὅμως, θὰ μᾶς χρειάζεται νὰ ἀκοῦμε τὸν σωτήριο λόγο τοῦ Θεοῦ, γιατί πάντοτε θὰ ἔχουμε ἀνάγκη τῆ σωτηρίας πού ἔφερε μὲ τὸ θάνατο καὶ τὴν ἀνάστασή του ὁ Χριστὸς.

(Εἰκόνα Ἀναστάσεως, Λίας Παπαγεωργοπούλου, Ἅγιος Βασίλειος Ἀθηνῶν).

ΤΟΙΣ ΙΠΤΑΜΕΝΟΙΣ ΣΥΝΟΔΕΥΣΟΝ...

Ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ

Ἐπειτα λένε ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἀνεπίκαιρη καὶ ἀπροσάρμοστη! Μέριμνά της εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὅπου κι ἂν βρίσκεται. Ἡ «τοπολογικὴ» προσέγγιση τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου βρίσκει τὴν Ἐκκλησία νὰ παρεμβαί-

**Τοῦ Ἀλεξάνδρου Μ. Σταυροπούλου
Ὁμ. Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν**

νει παντοῦ ὅπου ὑπάρχει ἀνάγκη καὶ βρίσκονται οἱ χρεῖαν ἔχοντες. Γνωρίζει τὶς ἀγωνίες τῶν ἀνθρώπων πὸν ταξιδεύουν καὶ ὄλων ἐκείνων ἰδιαίτερα πὸν ἐγκαταλείπουν συμβατικά μέσα μετακινήσεων καὶ ριψοκινδυνεύουν μὲ μέσα πὸν ξεπερνοῦν τὴ συνήθη βαρύτητα. Σὰν ἄλλοι Ἴκαροι ξεχύνονται στοὺς αἰθέρες μὲ ὄλους τοὺς κινδύνους πὸν συνεπάγεται αὐτὸ τὸ πέταγμα. Τοὺς σκέπτεται καὶ εὐχεται γιὰ τοὺς ἰπταμένους πὸν ἀνοίγονται στὰ ὑψηλὰ μὲ κίνδυνο νὰ βρεθοῦν στὰ χαμηλά.

Οἱ κίνδυνοι, ὅμως, δὲν εἶναι μόνο μηχανικοί. Ἐνέργειες πὸν προέρχονται ἀπὸ ποικίλης προελεύσεως κίνητρα μποροῦν νὰ ἀποβοῦν μοιραίες γιὰ τὰ ἀεροσκάφη καὶ τοὺς ἐπιβάτες τους. Παλιὰ οἱ πλείοντες κινδύνευαν ἀπὸ τοὺς πειρατὲς τῶν θαλασσῶν, στὶς μέρες μας οἱ ἀεροπορικὲς συγκοινωνίες κινδυνεύουν ἀπὸ τοὺς ἀεροπειρατὲς. Σήμερα, λοιπόν, περισσότερο παρὰ ποτὲ ἡ Ἐκκλησία συνοδεύει μὲ τὴν ἰκεσία της ὄλους αὐτοὺς τοὺς μετακινούμενους· σὲ κάθε λειτουργία καὶ ἀκολουθία πὸν ἀναπέμπονται δεήσεις.

Εἶναι ἀνάγκη, λοιπόν, νὰ γίνῃ συνειδητὸ σὲ ὄλους ὅσοι ταξιδεύουν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία φροντίζει γι' αὐτούς. Αὐτὴ ἡ συνείδηση πρέπει νὰ γίνῃ αἰσθητὴ. Εἶμαι ἐδῶ, εἶμαι κοντὰ σας, σὰς συνοδεύω ἢ συνίπταμαι. Πρέπει ὁ ταξιδιώτης φεύγοντας ἀπὸ τὸ ἀεροδρό-

μιο νὰ ἀκολουθεῖται σ' αὐτὴ του τὴν ἀποδημία. Νὰ ὑπάρχει ἕνας τόπος στὸν ὁποῖον νὰ πηγαίνει, παρὰ τὸ ἐπείγον τῶν ἀναχωρήσεων, νὰ κάνει τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ καὶ νὰ λείει ἀπὸ μόνος του τὸ σὺν Θεῷ, πρῶτα ὁ Θεὸς καλὸ ταξίδι.

Ἐνα Ἐκκλησάκι ἀλλιώτικο ἀπὸ τὰ ἄλλα

Σὲ τελευταία ἀναχώρησή μου γιὰ τὸ ἐξωτερικό, ἔχοντας φθάσει λίγο νωρίτερα ἀπὸ τὴν ὥρα ἀπογειώσεως στὸ ἀεροδρόμιο Ἐλευθέριος Βενιζέλος μοῦ κέντρισε τὴν προσοχή μου μία ἐπιγραφή μὲ ἕνα σταυρό: Ἐκκλησάκι. Μὲ ξεγελοῦσαν τὰ μάτια μου; Κάθε ἄλλο. Μιὰ κυλιόμενη σκάλα ἔδειχνε τὴν κατεύθυνση. Ἀνέβηκα στὸν ἄνω ὄροφο καὶ μετὰ ἀπὸ ἀρκετὰ μέτρα διαδρόμου καὶ μετὰ τὰ ἐστιατόρια καὶ διάφορες πύλες βρέθηκα στὸ Ἐκκλησάκι. Ἀπόμακρο, γιὰ νὰ ἔχει ἡσυχία προφανῶς, σὲ ὑποδέχεται σὰν «λογισμὸς κρυφὸς» τὸ παρεκκλήσι τοῦ ἀεροδρομίου.

Ἐραίας τεχνοτροπίας τοιχογραφίες σὲ καλωσορίζουν. Ἀριστερὰ ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαήλ, ἀκολουθεῖ ἢ εἰς Ἄδου κάθοδος

(Ανάσταση), δεξιά ο Ἀρχάγγελος Γαβριήλ και ἀμέσως δίπλα ο ἅγιος Ραφαήλ (Μυτιλήνη), ἀκολουθεῖ ο ἅγιος Γεώργιος. Προχωρώντας πρὸς τὴν Ἀψίδα τοῦ Ἱεροῦ ὁ Ἅγιος Νεκτάριος, ἀντίγραφο εἰκόνας πού βρίσκεται στὸ μοναστήρι τῆς Αἴγινας, περιστοιχίζομενος ἀπὸ πλῆθος παιδιῶν και ἐνηλίκων, ἀτόμων πού ἔτυχαν τῆς θαυματουργικῆς ἐπεμβάσεώς του. Συνεχίζουν οἱ εἰκόνες τῆς Παναγίας

καὶ τοῦ Χριστοῦ πού περιβάλλουν ἓνα μικρὸ ἱερὸ σὲ τράπεζα κόγχης μέχρι τὴν προσκύνηση τοῦ Τάφου ἀπὸ τὶς γυναῖκες μὲ τὸν Ἄγγελο ν' ἀναγγέλει τὸ «οὐκ ἔστιν ὧδε», τὴ συνάντηση τοῦ Ἰησοῦ μὲ τὴ Μαρία Μαγδαληνὴ και τὸν Ἀρχάγγελο Γαβριήλ μὲ τὴν Παρθένο στὴ σκηνὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Ὑποβλητικὸ περιβάλλον πού σὲ κάνει νὰ μένεις μόνος ἀλλὰ και τόσο συντροφευμένος. Ξέρεις ὅτι σὲ λίγο ταξιδεύοντας θὰ ἔχεις καλοὺς ἀερο-συννοδοὺς πού θὰ σὲ συντροφεύουν και θὰ προετοιμάζουν καλοὺς ἀνέμους.

Δὲν μπόρεσα νὰ πάρω τότε περισσότερες πληροφορίες γιὰ τὸν ἢ τὴν ζωγράφο-ἁγιογράφο οὔτε πρόλαβα νὰ φωτογραφίσω τὸ μικρὸ ναῖδριο. Μὲ πληροφόρησαν εὐγενικὰ ἀπὸ τὸ Γραφεῖο Δημοσίων Σχέσεων και τὸ Γραφεῖο Τύπου τοῦ Ἀεροδρομίου ὅτι ἐμπνευστὴς τῆς ιδέας και χορηγὸς τῆς ὑλοποίησής της εἶναι ὁ πρῶην Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς ἐταιρείας τοῦ ἀεροδρομίου «Διεθνῆς Ἀερολιμὴν Ἀθηνῶν Α.Ε.» (ΔΑΑ) Dr. Jörg Schill. Μὲ τὴ μεσολάβηση τῶν ὑπευθύνων τῶν ἀναφερθέντων Γραφείων ὁ ἴδιος ὁ Dr. Jörg Schill εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ ἀποσταλεῖ περιγραφικὸ σημείωμα γιὰ τὶς πρωτοβουλίες πού εἶχε ἀναλάβει και νὰ μοῦ

γνωρίσει τὶς ἐνέργειες στὶς ὁποῖες εἶχε προβεῖ, ἀπὸ τὸ ὁποῖο και μεταφέρω χαρακτηριστικὰ ἀποσπάσματα.

Μιὰ ἰδέα και ἡ πραγματοποίησή της

Μετὰ τὴν ἀποχώρησή του ἀπὸ τὴν ἡγεσία τῆς ἐταιρείας ἀναζητοῦσε γιὰ ἀρκετὸ καιρὸ τὴν ἰδανικὴ ἰδέα γιὰ τὸν τόπο προσευχῆς τοῦ Ἀερολιμένα και τὸν ἀρχιτέκτονα πού θὰ μπορούσε νὰ τὴν ὑλοποιήσει. Τὸ 2003, ἐντελῶς τυχαῖα, ὁ Dr. Jörg Schill ἐπισκέφθηκε ἓνα ἰδιωτικὸ παρεκκλήσι στὶς Σπέτσες, πού προσέγγιζε πολὺ τὸ δικό του ὄραμα γιὰ τὸ παρεκκλήσι τοῦ ἀεροδρομίου. Μίλησε μὲ τὴ γνωστὴ ζωγράφο Κατερίνα Γεωργαντᾶ, ἡ ὁποία μετὰ τὴν ἐξαιρετικὴ της δουλειὰ στὸ παρεκκλήσι τῶν Σπετσῶν, ἀνέλαβε νὰ φιλοτεχνήσει τὶς ἀγιογραφίες και στὸ ἐκκλησάκι τοῦ Ἀερολιμένα.

Σημαντικὴ βέβαια εἶναι ἡ συμβολὴ τοῦ Τμήματος Τεχνικῶν Ἔργων τοῦ Διεθνούς Ἀερολιμένα Ἀθηνῶν. Ἰδιαιτέρως ἀξιοσημείωτη εἶναι ἡ συνεισφορά τῆς ἀρχιτέκτονος τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ΔΑΑ, κ. Πηνελόπης Χριστοδουλίδου, ἡ ὁποία προσέφερε πολλὰ τόσο στὸ σχεδιασμὸ ὅσο και στὸν ἀποτελεσματικὸ συντονισμό ὄλων ὅσοι ἀσχολήθηκαν μὲ τὸ ἔργο. Ὁ ἐργολάβος, ἡ Ἐταιρεία «ΑΛΤΕ», πού ἔχει ὑλοποιήσει και ἄλλα ἔργα στὸν ἀερολιμένα, ἔλαβε τὴν ἐντολὴ νὰ κατασκευάσει τὸ δάπεδο, τὴν κρεμαστὴ ὀροφή, τὴν τοιχοποιΐα, τὴν ἀπαραίτητη ὑποδομὴ κλιματισμοῦ και πυροπροστασίας και τὸ χῶρο πού προοριζόταν γιὰ τὰ καντήλια, μὲ ἠλεκτρικὴ ἐσοχὴ και θύρα εἰσόδου. Τὰ παράθυρα, ἀπὸ σκουρό κίτρινο γυαλί και μὲ σταυρὸ στὴ μέση, εἶναι εἰδικὴ κατασκευὴ πού ἀνέλαβε γιὰ τὸ ἐκκλησάκι τὸ «Vitro Center».

Ταυτόχρονα, ἡ καλλιτέχνις ξεκίνησε τὶς ἀγιογραφίες στὸ νωπὸ σοβὰ (τεχνοτροπία fresco), χρησιμοποιώντας μοτίβα ἀπὸ παλιές βυζαντινὲς εἰκόνες. Φιλοτέχνησε πρῶτα τὶς εἰκόνες τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ και τῆς Παναγίας. Οἱ εἰκόνες στηρίχθηκαν σὲ συρμάτινα

στηρίγματα από ίπox, πού εκτείνονται από την όροφή ως τὸ δάπεδο, «σὰν νὰ ἵπτανται», σύλληψη πού ταιριάζει στὸ ἀεροδρόμιο. Σημαντικότερη ἦταν ἡ συμβολή τοῦ κ. Χρήστου Μαργαρίτη, Συμβούλου τοῦ Μουσείου Μπενάκη, ὁ ὁποῖος συνέβαλε συμβουλευτικὰ ὡς πρὸς τὶς βυζαντινὲς ἀγιογραφίες.

Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ δημιουργηθεῖ ἕνας χῶρος 50 τετραγωνικῶν μέτρων, γεμᾶτος τοιχογραφίες / ἀγιογραφίες, ἀκόμη καὶ στήν ὀροφή, πού καλοῦν τὸν ἐπισκέπτη νὰ τὶς κοιτάξει καὶ νὰ ἀνατρέξει στὸ παρελθὸν καὶ στὸ νόημά τους. Χρησιμοποιώντας ὡς βασικὸ χρῶμα τὸ μπέζ, δημιουργήθηκε ἕνας ἤσυχος, γαλήνιος χῶρος. Τὸ δάπεδο ἔχει στρωθεῖ μὲ κεραμικὰ πλακάκια οὕτως ὥστε νὰ διατηρηθεῖ τὸ ἴδιο ὕψος. Ἀπὸ τὴν εἴσοδο καὶ ἀνάμεσα στὰ πλακάκια, ἔχει τοποθετηθεῖ πεντελικὸ μάρμαρο διαγωνίως στὸ χῶρο, ἀπὸ ἀνατολὰς πρὸς δυσμὰς, κατὰ τὸν ὀρθόδοξο κανόνα, ἕως τὴν Ἁγία Τράπεζα.

Εἶναι πράγματι διαφωτιστικὰ ὅσα ὁ πρῶην Γενικὸς Διευθυντὴς θέλησε νὰ μᾶς διαβιβάσει καὶ εἶναι ἐπαινετὴ ἡ προσπάθεια τῆς ὁποίας ἠγήθηκε. Τὸν εὐχαριστῶ καὶ ἀπὸ τὴ θέση αὐτή. Σὲ μεταγενέστερο ταξίδι μου μπόρεσα νὰ

φωτογραφίσω τὸν χῶρο. Μερικὲς ἀπὸ τὶς φωτογραφίες πλαισιώνουν τὸ παρὸν ἄρθρο.

Ποιμαντικὴ ἀξιοποίηση

Ἔτσι αὐτὰ μοῦ γέννησαν σκέψεις πού πιστεύω ὅτι μποροῦν νὰ ἔχουν εὐκόλη ἐφαρμογή. Θὰ ἦταν καλὸ κατ' ἀρχὴν νὰ ὑπῆρχε ἕνα μικρὸ φυλλάδιο μὲ ὥρες τελέσεως κάποιας Ἀκολουθίας, στὸ ὁποῖο θὰ ἀποτυπώνονταν καὶ οἱ ἀγιογραφίες σὰν μικρὸ ἐνθῦμο τοῦ περάσματος. Καλὸ θὰ ἦταν ἐπίσης τὸ φυλλάδιο αὐτὸ νὰ ὑπῆρχε σὲ περισσότερες γλῶσσες καθὼς καὶ μιὰ ἐξήγηση γι' αὐτὴν τὴν παρουσία. Χρήσιμο ἀκόμα θὰ ἦταν νὰ διετίθετο κι ἕνας μικρὸς χῶρος ὅπου ἕνας ἱερέας θὰ ὑποδεχόταν ἐκείνους πού θὰ ἤθελαν νὰ ἐκμυστηρευτοῦν κάτι ἢ νὰ ζητήσουν μιὰ συμβουλή. Ὁ ἄνθρωπος σὲ τέτοιες στιγμὲς παρὰ τὴ βιασύνη του, ἂν ἤξερε ὅτι ὑπάρχει τέτοιος «τόπος», μπορεῖ νὰ τὸν ἐπισκεπτόταν καὶ νὰ ἔβρισκε «χῶρον ἐν τῷ καταλύματι». Σὲ κάθε περίπτωση τὸ πολύπτυχο πού θὰ ἀπεκόμιζε θὰ τοῦ ἀνοιγε καινούριες πτυχὲς στὴ ζωὴ του. Ὁ χῶρος αὐτὸς μπορεῖ καὶ ὀφείλει νὰ εἶναι κατὰ πρῶτο λόγο καὶ χῶρος περισυλλογῆς καὶ ἀναπαύσεως πνευματικῆς γιὰ ὅλο τὸ προσωπικὸ τοῦ ἀεροδρομίου καὶ τῶν πληρωμάτων τῶν ἀεροσκαφῶν.

Ἴδου ἕνα ἐνδιαφέρον ποιμαντικὸ ἔργο πού θὰ μπορούσε νὰ ἀναλάβει ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης τῆς Ἱ. Μ. Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος, σὲ συνεργασία μὲ τὴν Διοίκηση τοῦ Ἀεροδρομίου, στὸ ὁποῖο θὰ ἦταν δυνατὸν νὰ συνδράμουν καὶ οἱ ὅμορες Μητροπόλεις σὲ μιὰ κοινὴ διαμητροπολιτικὴ προσπάθεια. Ἄνάλογες ἐνέργειες γίνονται καὶ σὲ ἄλλα διεθνή ἀεροδρόμια. Ἄλλωστε τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ ὁ ἀέρας, ... καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

Τὰ θυρανοίξια τοῦ χαριτωμένου αὐτοῦ ναῖσκου πού ἔγιναν στὶς 3 Νοεμβρίου ἀπὸ τὸ Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη ἔχουμε τὴν πεποίθηση ὅτι ἐγκαινιάζουν μιὰ «νέα» περίοδο λειτουργίας τοῦ διεθνoῦς ἀερολιμένος.

Τοῦ Πρωτ. κ. Βασιλείου Θερμοῦ

Ἄ πρώτα ἐρωτήματα συλλειτουργῶν ἔφθασαν καὶ εὐχαριστῶ τοὺς ἐπιστολογράφους, καθὼς καὶ ὄσους θὰμποῦν στὸν κόπο νὰ ἀποστείλουν στὸ ἐξῆς. Προχωροῦμε ἀπ' εὐθείας σὲ ἓνα ἐξ αὐτῶν.

Σεβαστέ καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ π. Βασίλειε ἀποφάσισα νὰ σᾶς γράψω καὶ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω γιὰ τὴν καλὴ ἀγωνία ποὺ ἔχετε περὶ τῶν Λειτουργικῶν -καὶ ὄχι μόνον- θεμάτων. Χρειαζόμαστε οἱ ἱερεῖς, κυρίως, πάντοτε νὰ ἐρευνοῦμε τὰ καλύτερα, καὶ νὰ μαθαίνουμε πρώτα γιὰ τὸν ἑαυτό μας, γιὰ τὴν ποιμαντικὴ μας καὶ τὴ Λειτουργικὴ μας κατάρτιση. Καὶ νομίζω πὼς ἂν στὸ πρώτο ὅσο γίνεται τὰ πᾶμε καλά, καὶ τὰ

Ἡ μοναξιά τῆς ἀλήθειας

ποιμαντικά μας θὰ διορθωθοῦν πρὸς τὸ καλύτερο καὶ ἡ Θ. Λειτουργία θὰ θρέψει καλύτερα καὶ σωστότερα μὲ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς πιστοὺς μας. Λειτουργῶ δεκαεξὶ χρόνια τώρα μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ὅπως τὸν διδάχθηκα. Δηλαδή, οἱ εὐχές στη θέση τους ἤσυχα καὶ χωρὶς νὰ ἀκούγεται ὁ ψάλτης τὴν στιγμή αὐτή, νὰ γίνεται πιὸ δυνατὰ καὶ ἐμμελῶς ἢ ἐκφώνηση καὶ μετὰ νὰ ἀρχίζει ὁ ψάλτης, τὸ κήρυγμα στη θέση του καὶ οἱ πιστοὶ νὰ διδάχθουν νὰ ὑποψάλλουν σὲ ὅ,τιμποροῦν. Αὐτὰ μὲ προσοχὴ νὰ μὴν ἐξελιχθοῦμε σὲ θέατρο. Μερικοί, ἴσως καλοπροαίρετοι, ἄλλοι ὄχι, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀκράδαντη πεποίθηση καὶ τὴ σιγουριά τοῦ «παραδοσιακοῦ», μὲ κάνουν μὲ τὸν τρόπο τους νὰ αἰσθάνομαι σὰν αἰρετικὸς. Πρέπει νὰ συνεχίσω νὰ λειτουργῶ ἔτσι; Καὶ ρωτῶ γιατί δὲν βλέπω νὰ γίνεται σχεδὸν πουθενὰ αὐτό, παρ' ὅλες τὶς τόσες παραινήσεις γιὰ λειτουργικὴ ἀναγέννηση. Εἶναι λάθος, -ἐγὼ ποὺ δὲν ἔχω διάκονο-, τὴν ὥρα τοῦ καθαγιασμοῦ τῶν δώρων, οἱ πιστοὶ νὰ λένε τὸ Ἄμην; Πρὸς τὸ παρὸν αὐτὰ ἤθελα νὰ σᾶς γράψω καὶ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω γι' ἀκόμη μιὰ φορά.

Σεβαστέ μου πάτερ, σᾶς εὐχαριστοῦμε ποὺ τόσα χρόνια λειτουργεῖτε ἔτσι. Εἶναι γεγονός πὼς ἡ πλειονότητα τῶν λειτουργῶν μας δὲν σᾶς μιμεῖται (ἀκόμη), ἀλλὰ αὐτὸ κάθε ἄλλο παρὰ ἀπαισιοδοξία ἢ ἀμφιβολίες πρέπει νὰ μᾶς προκαλεῖ. Οἱ πατερικὲς μαρτυρίες βοοῦν γιὰ τὴν ἀπαγγελία τῶν εὐχῶν εἰς ἐπήκοον τῶν πιστῶν, καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἀνάγκη τῆς συμφαλμωδίας· εἶναι μάλιστα τόσο πολλές ὥστε δὲν θὰ τις ἀναφέρω καθόλου ἐδῶ λόγῳ ἐλλείψεως χώρου. Ἀπλῶς ἐνημερώνω τοὺς ἀναγνώστες μας ὅτι σχετικὴ ἔρευνα παρατίθεται στὸ βιβλίο μου «Τὸ ξεχασμένο Μυστήριο: ἐκκλησιολογικὲς συνέπειες τοῦ Ἁγίου Χρίσματος» ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις Γρηγόρη.

Ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι ζήτημα πλειοψηφίας. Ἀκόμη καὶ ἂν εἶχατε μείνει μόνος καὶ πάλι ἔπρεπε νὰ ἀναθαρρεῖτε ἔχοντας συντροφία τοὺς Πατέρες. Ἀλλὰ δὲν συμβαίνει αὐτό. Πολλοὶ κληρικοὶ πράττουν τὸ ἴδιο, μάλιστα δὲ -τὸ σημαντικότερο- αὐξάνονται ὅσο περὶν ὁ καιρὸς. Ἡ ἀπαγγελία τῶν εὐχῶν εἰς ἐπήκοον «ἔμεινε ζωντανή» σὲ δύσκολους καιροὺς, ὅταν οἱ πάντες τὴν πολεμοῦσαν, ἀκόμη καὶ ἡ Σύνοδος. Δὲν θὰ ἀνακάμψει τώρα ποὺ καλλιεργήθηκε ἡ θεολογικὴ ἐπίγνωση καὶ ποὺ καλύπτεται πλέον καὶ ἀπὸ τὴν Συνοδικὴ Ἐγκύκλιο τῆς 30ῆς Ἰουνίου 2004;

Πολὺ ὀρθὰ ἐπισημαίνετε ὅτι, ἂν ἡ Λατρεία μας λειτουργοῦσε ὑγιέστερα, καὶ ἡ ὄλη Ποιμαντικὴ μας θὰ παρουσίαζε καλύτερα ἀποτελέσματα. Εἶναι εὐλόγο: ἡ ποιότητα τῆς Λατρίας εἶναι ἐκεῖνη ποὺ θὰ δώσει στὸν πιστὸ τὸ μήνυμα ὅτι ἀποτελεῖ μέλος ἐνὸς Σώματος καὶ συνεπῶς θὰ τοῦ καλλιεργήσει καὶ τὸ ἀνάλογο ἦθος (πάντοτε μὲ τὴν κατάλληλη ποιμαντικὴ καὶ κηρυκτικὴ ἐργασία παράλληλα). Μία ἐσφαλμένη Λατρεία, μία Λατρεία ποὺ προάγει τὴν ἀπομόνωση καὶ τὴν ιδιώτευση, δὲν προάγει παρὰ μιὰ προβληματικὴ ἐκκλησιολογία. Τὸ ἀποτέλεσμα τελικὰ εἶναι ὅτι διαστρεβλώνει τὴν πνευματικότητα καὶ ἀκυρώνει τὴν ἱεραποστολή.

Τὸ πρόβλημα τῶν δῆθεν παραδοσιακῶν ἀδελφῶν, οἱ ὁποῖοι τόσο μὲ τὶς ἀπόψεις τους ὅσο καὶ μὲ τὴν στάση τους ἀκυρώνουν τὴν οὐσία καὶ τὴ δύναμη τῆς Παραδόσεως, εἶναι μεγάλο. Δὲν χρειάζεται νὰ διακρινόμαστε ἀπὸ πάθος, οὔτε ἀντιπαθοῦμε κανένα, ἀφοῦ ἄλλωστε

εΐμαστε βέβαιοι για τὰ καλοπροαίρετα κίνητρά τους. Ἀγωνιζόμαστε ὁμως παντὶ σθένει νὰ μὴν περάσει ἢ σύγχυση αὐτὴ ὡς Θεολογία τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ γιὰ νὰ γίνει αὐτὸ κατορθωτὸ ἀπαιτεῖται νὰ ἀποβάλουμε κάθε πνεῦμα φόβου, τὸ ὁποῖο συχνὰ καλλιεργοῦν, καὶ μὲ θάρρος νὰ τοὺς ὑποδεικνύουμε ὅτι μὲ τέτοιες ἀντιλήψεις θέτουν ἑαυτοὺς ἐκτὸς Παραδόσεως! Ἀμαρτάνουμε ὄχι μόνο ὅταν πράττουμε κάτι ἀντίθετο μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ ὅταν σιωποῦμε μπροστὰ στὸ ἐκκλησιολογικὰ ὀρθὸ ἀπὸ δειλία ἢ ἰδιοτέλεια ἢ μὲ τὴ νοοτροπία «νὰ γίνω ἐγὼ ὁ κακός;» Οἱ ἐσφαλμένες ἀντιλήψεις ἐπικρατοῦν ὄχι μόνο λόγῳ τῆς δυναμικότητος κάποιων ὀλίγων ἀλλὰ καὶ λόγῳ τῆς σιωπῆς τῶν πολλῶν.

Ὡς πρὸς τὸ Ἀμῆν, φυσικὰ καὶ δὲν ἀνήκει στὸν διάκονο. Εἶναι τοῦ λαοῦ, ὅπως καὶ ὅλες οἱ ἀπαντήσεις πρὸς τὸν λειτουργό. Σὲ καιροὺς λειτουργικῆς παρακμῆς, ὅταν ἀποξένωσαν τοὺς χρισμένους μὲ Ἅγιο Πνεῦμα πιστοὺς ἀπὸ τὸν λατρευτικὸ λόγο, τὸ ἀνέθεσαν στὸν διάκονο, προφανῶς γιὰ νὰ παραμείνει μέσα στὸν κληρὸ! Τὸ ἀποκορύφωμα τῆς συγχύσεως τὸ βρίσκουμε στὴν πρακτικὴ τοῦ Ἱερέα ποὺ λειτουργεῖ μόνος του, ὁπότε τὸ λέγει ὁ ἴδιος. Ὡ τῆς ἀ(γ)νοίας! Θὰ μπορούσαμε ποτὲ νὰ φαντασθοῦμε τὸν λειτουργὸ νὰ ἀπαντᾷ ὁ ἴδιος στὸν ἑαυτό του, π.χ. «Καὶ τῷ πνεύματί σου» ὅταν λέγει «Εἰρήνη πᾶσι»;

Κάποτε ὁ ἱστορικὸς ἀλλὰ καὶ ὁ πιστὸς τοῦ μέλλοντος θὰ διαβάζει πῶς λειτουργοῦσαν οἱ πρόγονοί του καὶ θὰ φρίττει ἀπὸ τὸ μέγεθος τοῦ παραλογισμοῦ. Περισσότερο θὰ ἀπορεῖ γιὰτὶ δὲν τοὺς ἐνοχλοῦσε ὁ παραλογισμὸς. Βλέπετε, ἢ συνήθεια διαθέτει ἀνυπολόγιστη δύναμη.

Πρέπει κάποτε νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ καὶ τὸ φαινόμενο τῆς προσωποκεντρικότητος τὴν Ἐκκλησία μας. Ὅπως ἀναφέρετε καὶ σεῖς, λειτουργοῦμε ὅπως μάθαμε. Ἄν συνέβη νὰ τὸ μάθουμε σωστὰ ἐξ ἀρχῆς, ἔχει καλῶς. Ἄν συνέβη νὰ τὸ μάθουμε λάθος, τότε οὔτε ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ δὲν μᾶς πείθει νὰ τὸ ἀλλάξουμε. Ἄς λένε οἱ Πατέρες· ἐμεῖς δὲν ἔχουμε σὲ αὐτοὺς τὴν

Τὰ ἐρωτήματά σας καὶ οἱ προτάσεις σας νὰ ἀπευθύνονται στὸν π. Βασίλειο Θερμό, Ἑρατοῦς 11, Παλλήνη 153 51 ἢ στὸ thermosv@otenet.gr.

ἀναφορά μας ἀλλὰ στὸν πνευματικὸ μας ἢ στὸν ἱερέα τῆς ἐνορίας μας! Ἄλλὰ μήπως τὸ ἴδιο δὲν κάνουν καὶ οἱ πιστοὶ μας; Οἱ περισσότεροι προσπαθοῦν νὰ ζήσουν κάποια πνευματικὴ ζωὴ ἐπηρεασμένοι ἀπὸ κάποιον κληρικὸ. Μπορεῖ νὰ μὴν ἔχουν διαβάσει καθόλου Ἅγια Γραφὴ καὶ Πατέρες· γι' αὐτοὺς Εὐαγγέλιο εἶναι ὅ,τι ἄκουσαν ἀπὸ κάποιον στὴν Ἐκκλησία μας καὶ -ἐκτὸς ἐξαιρέσεων- δὲν μοῦ φαίνεται νὰ εἶμαστε ὠριμότεροι ἀπὸ τὸ ποιμνιὸ μας.

Τὸ μέλλον ἀνήκει στὴν ἀπαγγελία τῶν εὐχῶν εἰς ἐπήκοον ὅπως καὶ στὴν συμφαλμωδία. Ἄς τὸ προωθήσουμε μὲ ἀγάπη, καλωσύνη καὶ ταπεινώση. Ἄς προσπαθήσουμε νὰ ἐμπνεύσουμε τοὺς ψάλτες μας ὥστε νὰ μᾶς συμπαρασταθοῦν. Ἄς προσέξουμε τὴν ἄρθρωσή μας καὶ τὸν ρυθμὸ ἀπαγγελίας: σοβαρώτατα ζητήματα ποὺ ἢ ἀμέλειά τους μπορεῖ νὰ ἀκυρώσει τὸ καλύτερο κίνητρο καὶ νὰ καταστρέψῃ τὴ λειτουργικὴ ἀτμόσφαιρα. Ἄς ἐξασκηθοῦμε ἐν ἀνάγκῃ κατ' οἶκον ὥστε νὰ μὴν κάνουμε λάθη διαβάζοντας τὶς εὐχές.

Ἡ ἀλήθεια ἔχει μοναξιά ἀλλὰ μόνο σὲ καιροὺς κρίσεως. Ὅταν αὐτοὶ ξεπεραστοῦν μὲ ἀγῶνα ἐπίμονο καὶ προσευχὴ θερμὴ, ἢ ἀλήθεια κατακτᾶται καὶ γενικεύεται, ὁπότε παύει ὁ κληρικὸς νὰ νοιώθει μόνος του. Προγεύεται τὴ χαρὰ τῆς ἐνότητος ἐν τῇ ἀληθείᾳ, δηλαδὴ τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

Μὲ εὐχαρίστηση λαμβάνουμε συνεργασίες ἀναγνωστῶν τοῦ «Ἐφημερίου», ποὺ ἀνταποκρίνονται στὴν πρόσκλησή του γιὰ ἐνεργὸ συμμετοχὴ στὴ διαμόρφωση τοῦ περιοχομένου του. Ὁ χῶρος δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἄμεση δημοσίευση ὅσων λαμβάνουμε. Θὰ δημοσιεύονται ὁμως μὲ χρονικὴ σειρὰ παραλαβῆς τους. Παρακαλοῦμε θερμὰ τὰ κείμενα νὰ εἶναι ὅσο τὸ δυνατόν πιὸ σύντομα, ὥστε νὰ ὑπάρχει χῶρος γιὰ ὅλους. Συζήτηση γιὰ θέματα ποὺ τίθενται, ἐπεξηγήσεις, ἀπαντήσεις, ἀντιθέσεις, ἀντιρρήσεις, καλόπιστη κριτικὴ, προτάσεις διατυπωμένες κόσμια καὶ μὲ εἰλικρίνεια εἶναι ἐπιθυμητὲς καὶ θὰ συμβάλλουν στὸ ζωντάνεμα τοῦ περιοδικοῦ, στὴν ἐπιτυχία τῆς ἐκδόσεώς του καὶ στὴν ἀνταπόκρισή του στὰ ἐνδιαφέροντα τῶν ἀναγνωστῶν του.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Τοῦ κ. Κωνσταντίνου Χολέβα

Προτεραιότητα ἢ Παιδεία

Σε πρόχειρη δημοσκόπηση μεταξύ 5000 περίπου συμμετεχόντων, τὴν ὁποία πραγματοποίησε μέσω Διαδικτύου (INTEPNET) ἡ εἰδησιογραφικὴ ἰστοσελίδα in.gr στὶς ἀρχές Ἰανουαρίου τρέχοντος ἔτους ἐψηφίσθη ὡς τὸ σημαντικότερο ζήτημα γιὰ τὴν κοινωνία μας ἡ Παιδεία μὲ ποσοστὸ 18%. Ἀκολουθοῦσε ἡ ἀνεργία μὲ ποσοστὸ 17% καὶ στὴ συνέχεια ἀνεφέροντο μὲ χαμηλότερα ποσοστά πολλὰ ἄλλα οικονομικὰ καὶ κοινωνικὰ ζητήματα. Εἶναι ὄντως ἐντυπωσιακὸ ὅτι ἔχει γίνει συνείδηση σὲ σημαντικὴ μερίδα τῆς κοινωνίας μας πὼς ἡ Παιδεία εἶναι τὸ θεμέλιο γιὰ κάθε πρόοδο καὶ προκοπὴ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Σὲ μία ἐποχὴ, κατὰ τὴν ὁποία ὄλο καὶ ἐντονώτερα γίνεται αἰσθητὴ ἡ κατάρρευση τῶν ἀξιών καὶ ἡ ἀναζήτησις προτύπων γιὰ ὅλους καὶ κυρίως γιὰ τοὺς νέους μας, καθίσταται ἀκόμη πιὸ ἐπίκαιρη ἡ ἑλληνορθόδοξη Παιδεία. Μὲ σεβασμὸ σὲ ἀρχές καὶ ἀξίες ποὺ κράτησαν ὄρθιο τὸ Γένος μας μέσα ἀπὸ δουλείες καὶ δυσκολίες, ἀλλὰ καὶ μὲ κατανόηση τῶν ἀλλαγῶν καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς σύγχρονης ἐποχῆς πρέπει ὄλοι μας νὰ βοηθήσουμε τὰ παιδιὰ μας νὰ κρατηθοῦν γερά ἀπὸ τὶς ρίζες τῆς ἑλληνορθόδοξης Παιδείας. Ὁ μῆνας Ἰανουάριος, κατὰ τὴν 30ῆ τοῦ ὁποίου τιμοῦμε τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχες, προσφέρεται γιὰ περισυλλογὴ καὶ σοβαρὴ σκέψη ἐπὶ τοῦ θέματος. Ποιὰ Παιδεία ἔχουν ἀνάγκη οἱ νέοι μας ὥστε νὰ γνωρίζουν ὄχι μόνο τὰ δικαιώματά τους, ἀλλὰ καὶ τὶς ὑποχρεώσεις τους ἔναντι τοῦ Θεοῦ, τῆς κοινωνίας, τοῦ συνανθρώπου, τῆς Πατρίδος, τῆς Ἀνθρωπότητας; Ποιὰ Παιδεία θὰ διαπλάσει χαρακτῆρα καὶ προσωπικότητα καὶ παραλλήλως θὰ βοηθήσει τοὺς νέους νὰ ἔχουν ἐφόδια γιὰ τὴν ἐπαγγελματικὴ τους σταδιοδρομία; Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Σχολεῖο καὶ τοὺς φιλότιμους ἐκπαιδευτικούς μας, φορεῖς

παιδείας εἶναι καὶ ἡ οἰκογένεια καὶ ἡ Ἐκκλησία. Ἡ συμπεριφορὰ καὶ οἱ ὁμιλίαι τῶν ἱερέων, ἡ Ψαλτικὴ, τὸ κατηχητικὸ, οἱ λατρευτικὲς συνάξεις, ἡ Ἁγία Γραφή καὶ οἱ βίβιοι τῶν Ἁγίων μας, ὄλα αὐτὰ ἀποτελοῦν παιδευτικὲς μεθόδους γιὰ τὶς εὐαίσθητες ψυχές τῶν παιδιῶν. Ἄς τὰ ἀξιοποιήσουμε μὲ τὸν καλύτερο τρόπο γιὰ νὰ ὀδηγήσουμε τοὺς νέους «ἐν νοθεσίᾳ καὶ παιδείᾳ Κυρίου».

Τὸ παρεξηγημένο Βυζάντιο

Ἐπάρχουν μερικὲς ἱστορικὲς καὶ πνευματικὲς ἀξίες ἄρρηκτα δεμένες μὲ τὴν πορεία καὶ τὴν ταυτότητα τοῦ Γένους μας, τὶς ὁποῖες ἐμεῖς οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες τείνουμε νὰ ὑποτιμοῦμε, εἴτε ἐπηραζόμενοι ἀπὸ τάσεις ξενομανίας εἴτε παρασυρόμενοι ἀπὸ ἰδεολογίες δῆθεν «μοντέρνες». Σ' αὐτὸ τὸ πλαίσιο ἐντάσσεται καὶ ἡ ὑποτίμηση, παρερμηνεία ἢ καὶ ἀπόρριψη τοῦ Βυζαντίου (τῆς Ρωμανίας, ὅπως θὰ ἔλεγαν οἱ ἴδιοι οἱ Βυζαντινοί), ἀπὸ ὀρισμένους Νεοέλληνες. Εὐτυχῶς ὑπάρχουν μεγάλες ἐπιστημονικὲς μορφές ποὺ βάζουν τὰ πράγματα στὴν θέση τους. Μία τέτοια μορφή, τὴν κ. Ἐλένη Γλύκατζη-Ἀρβελέρ, τίμησε στὶς 10 Ἰανουαρίου π.ἔ. ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ τὸν Χρυσοῦν Σταυρὸν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Κατὰ τὴν ἀντιφώνησίν της ἡ τιμηθεῖσα Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Εὐρώπης καὶ διεθνoῦς φήμης βυζαντινολόγος τόνισε ὅτι Ἑλληνισμὸς καὶ Χριστιανισμὸς εἶναι ἔννοιες ἀλληλένδετες καὶ σὲ αὐτὲς βασίζεται ὁ πολιτισμὸς τῆς Εὐρώπης. Ἐξ ἄλλου κατὰ τὴν παρουσίαση τοῦ ἔργου της ὁ καθηγητὴς Λίνος Μπενάκης μᾶς ἐνημέρωσε ὅτι στὴν Δυτικὴ Εὐρώπη καὶ στὴν Ἀμερικὴ ὑπάρχει μίᾳ ἀναζωπύρση τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐνδιαφέροντος γιὰ τὸ Βυζάντιο καὶ γιὰ τὸν ἑλληνορθόδοξο πολιτισμὸ του καὶ ἰδρύνονται πολλὲς ἔδρες βυζαντινῶν σπουδῶν στὰ Πανε-

πιστήμια. Πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι η κ. Ἀρβελέρ στα συγγράματά της έχει αποδείξει την συνέχεια και την ενότητα της Ἑλληνικής Ἱστορίας. Ἡ ἴδια γράφει ὅτι τὸ «Ἐλευθερία ἢ Θάνατος» τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 βγαίνει ἀπὸ τὰ ἴδια στήθη, ἀπὸ τὰ ὁποῖα βγήκε τὸ «ἔτε παῖδες Ἑλλήνων» καὶ τὸ «τῆ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῶ!» Πολύτιμες παρακαταθήκες γιὰ ὄλους μας καὶ εἰδικὰ γιὰ τοὺς νέους μας, οἱ ὁποῖοι θέλουν καὶ μποροῦν νὰ εἶναι Ὁρθόδοξοι Ἕλληνες καὶ σύγχρονοι Εὐρωπαῖοι.

Τὸ μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον

Ἀπὸ τὴν γλαφυρὴ καὶ θεολογικὰ συγκροτημένη γραφίδα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιὴλ προέρχονται τὰ κείμενα, τὰ ὁποῖα ἔχουν συγκεντρωθεῖ σὲ ἓνα καλαίσθητο βιβλίο ὑπὸ τὸν τίτλο «Τὸ Μέγα τῆς Εὐσεβείας Μυστήριον». Τὰ κείμενα ἀναφέρονται κυρίως σὲ μεγάλες Δεσποτικές ἐορτές, ὅπως τὰ Χριστουγέννα, καθὼς καὶ στὴν ἐκπλήρωση τῶν προφητειῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀπὸ τὴν σελίδα 171 τοῦ βιβλίου παραθέτουμε ἓνα ἐνδιαφέρον σχόλιο γιὰ τὴν Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου, τὴν ὁποῖα ἐορτάζουμε στὶς 2 Φεβρουαρίου: «Μελετώντας τὰ βιβλικὰ κείμενα διαπιστώνουμε ὅτι ὁ Θεὸς ἐπιβάλλει τὸν σεβασμὸ καὶ προστατεύει τὶς πηγές τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς δίνοντας ἔτσι τὴν δυνατότητα στὸν ἄνθρωπο νὰ κατανοήσῃ πρῶτον ὅτι ἡ γονιμότητά του εἶναι ἐντολὴ καὶ εὐλογία Του καὶ δεύτερον ὅτι ἡ λειτουργία τῆς ἀναπαραγωγῆς βρίσκεται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψί Του, ὡς ἔκφρασις τῆς ἀγάπης πρὸς τὸ δημιούργημά Του, τὸν ἄνθρωπο. Μέσα σ' αὐτὰ τὰ θεολογικὰ πλαίσια μποροῦμε, νομίζω, νὰ ἐρμηνεύσουμε καὶ νὰ κατανοήσουμε τὸ ἐορταζόμενο γεγονός τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ στὸ ναό. Κι ἀκόμη, ἐπειδὴ ἡ Ἐκκλησία παρέλαβε καὶ διατήρησε αὐτὴ τὴν παράδοσι τόσο στὴν θεολογία τῆς ὅσο καὶ στὴ λειτουργικὴ πράξι τῆς, νὰ καταλάβουμε γιὰτι καὶ ἐμεῖς οἱ Χριστιανοὶ ἀκολουθοῦμε μιὰ παράδοσι, ἡ ὁποῖα φαίνεται ἀκατανόητη στοὺς πολλούς, πὺ δὲν μποροῦν ν' ἀντιληφθοῦν τὶς τεράστιες διαστάσεις τοῦ λεγομένου «σαραντισμοῦ».

Σύμφωνα μὲ αὐτὰ οἱ γονεῖς πὺ ἀπέκτησαν ἄνθρωπο διὰ τοῦ Θεοῦ, ἔρχονται στὸ ναό γιὰ νὰ παρουσιάσουν τὸν νεογέννητο ἄνθρωπο, πὺ εἶναι δῶρο Θεοῦ, νὰ Τὸν εὐλογήσουν καὶ νὰ Τὸν εὐχαριστήσουν γιὰ τὴν ἀνταμοιβὴ τοῦ καρποῦ τῶν σπλάγχχνων τους». Τὸ βιβλίο τοῦ Σεβασμιωτάτου εἶναι ἔκδοσις τῆς Ἱ. Μ. Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ μὲ χρονολογία 2005 καὶ τὴν ἐπιμέλεια τῆς ἐκδόσεως ἀνέλαβε μὲ ἐπιτυχία ἡ γυναικεῖα ἀδελφότης τῆς Ἱ. Μ. Ἀγ. Ἰωάννου Προδρόμου Κάρεια.

Ἡ ἐθνικὴ μας μουσικὴ παράδοσι

Πόσοι ἀπὸ τοὺς σύγχρονους Ἕλληνες γνωρίζουμε ὅτι ἡ Βυζαντινὴ Μουσικὴ, πὺ χρησιμοποιοῦμε στὴν Ὁρθόδοξη λατρευτικὴ ζωὴ, προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀρχαία ἑλληνικὴ μουσικὴ καὶ ὅτι τὸ δημοτικὸ τραγούδι εἶναι ἀπ' εὐθείας ἀπόγονος τῆς ἑλληνορθόδοξης ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς; Τὶς ἀποδείξεις καὶ τὰ ἐπιστημονικὰ τεκμήρια τῆς ἀλήθειας αὐτῆς μᾶς προσφέρει ὁ Μουσικολόγος κ. Παναγιώτης Μαντζάνας μὲ τὸ βιβλίο του «Ἡ Ἐθνικὴ μας Μουσικὴ παράδοσι» ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις ΤΗΝΟΣ (Ἀθῆναι 2005). Ὁ ἴδιος θέτει ὡς ὑπότιτλο τὸν χαρακτηρισμὸ «Ἱστορικο-μουσικολογικὴ μελέτη» καὶ στὸν ἐπίλογό του ἀποκρυσταλλώνει τὴν ἐξῆς ἀποψη: «Μέσα ἀπ' ὅλη αὐτὴ τὴν τεράστια σὲ ὄγκο καὶ ἀνεκτίμητη σὲ ἀξία ἐθνικὴ μας μουσικὴ παράδοσι, πὺ στὸ διάβα τῶν αἰώνων πλούτισε τὶς πολιτισμικὲς ἀποθήκες τῆς φυλῆς μας, φανερώνεται ὁ πλούσιος συναισθηματικὸς κόσμος καὶ ἡ ὁμορφιά τῆς ψυχῆς τῶν προγόνων μας. Ἀπὸ τὴν ἔρευνα καὶ τὴ μελέτη τῶν πολύτιμων στοιχείων τοῦ ἀνεξάντλητου αὐτοῦ ἐθνικοῦ μας θησαυροῦ, τόσο οἱ ἐρευνητές, ὅσο καὶ οἱ σημερινοὶ καὶ οἱ κατοπινοὶ Ἕλληνες, μποροῦμε νὰ βρῖσκουμε τὶς ρίζες τῆς φυλῆς μας, ν' ἀνακαλύπτουμε στοιχεῖα τῆς ἐθνικῆς μας ταυτότητας καὶ ν' ἀντλοῦμε πολύτιμα συμπεράσματα καὶ διδάγματα. Χρήσιμα ἀσφαλῶς γιὰ τὴν χάραξη τῶν μελλοντικῶν μας ὄραματισμῶν, ὡς ἐνιαίου ἔθνους».

• Η γνωστή συνοικία Πατήσια ονομάστηκε έτσι από την αντίστοιχη τούρκικη λέξη που σημαίνει: τὰ κεκτημένα ἀγροκτήματα!

• Όταν λέμε σέ κάποιον «Ἄντιο» τοῦ λέμε κυριολεκτικά σύμφωνα με τὴν ἀντίστοιχη ἰσπανική φράση ὅτι «θα τὰ ποῦμε στὸν ἄλλο κόσμο» δηλ. πρόκειται γιὰ... ἀποχωρισμό!

• Τὰ στοιχεῖα τοῦ πληκτρολογίου τῆς γραφομηχανῆς (ἕως σήμερα Η.Υ.) τοποθετήθηκαν μπερδεμένα ἀπὸ τὸν Christopher Latham τὸ 1868 γιὰ νὰ μπερδεύει τὶς γραμματεῖς καὶ νὰ μὴν μπλοκάρουν ἀπὸ τὴν ταχύτητά τους τὶς μηχανές!

• Ἡ βέρα φοριέται στὸ τέταρτο δάχτυλο παράμεσο γιὰ τὸν παράμεσο διασχίζουν φλέβες ποὺ συνδέονται με τὴν καρδιά!

• Τὸ 1630 ὁ Γάλλος Καρδινάλιος Ρισελιέ διέταξε τὰ μαχαίρια τοῦ φαγητοῦ νὰ ἔχουν στρογγυλεμένες ἄκρες γιὰ νὰ πάψουν ἐπιτέλους οἱ καλεσμένοι του νὰ καθαρίζουν τὰ δόντια τους με αὐτά!

• Ἡ Peugeot ἀγόρασε ἀπὸ παλιὰ τὰ δικαιώματα ὥστε τὰ μοντέλα τῆς νὰ ἔχουν ὀνόματα τοὺς ἀριθμούς ἀπὸ τὸ 101-909 γιὰ νὰ καμουφλάρεται με τὸ μηδὲν ἢ τρύπα τῆς μανιβέλας!

• Ὁ μικρότερος πόλεμος στὴν ἱστορία ἦταν μεταξύ Ζανζιβάρης καὶ Ἀγγλίας τὸ 1896. Ἡ Ζανζιβάρη παραδόθηκε μετὰ ἀπὸ 38 λεπτά.

• Τὸ μεγαλύτερο θηλαστικὸ στὸν κόσμο, ἡ μπλέ φάλαινα, μόλις γεννηθεῖ, ζυγίζει 50 τόνους!

• Ἡ καλύτερα στή Σαντορίνη εἶναι ἡ μεγαλύτερη στὸν κόσμο. Ἔχει 300 μέτρα ὕψος καὶ 11 χιλιόμετρα διάμετρο.

• Κάθε χρόνο, περισσότεροι ἀπὸ 2 ἑκατομμύρια ἄνθρωποι, στὴν πλειοψηφία τους παιδιά, πεθαίνουν ἀπὸ ἀσθένειες ποὺ προκαλοῦνται ἀπὸ τὴν κακὴ ποιότητα τοῦ νεροῦ! Ἡ κακὴ ὑγιεινὴ καὶ τὰ διαρροϊκὰ σύνδρομα δημιουργοῦν ἕνα ἐκρηκτικὸ σύνολο ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ πλήττει τὸν πλανήτη.

• Περισσότεροι ἀπὸ 1 ἑκατομμύριο ἄνθρωποι χάνουν τὴ ζωὴ τους ἐξαιτίας τῆς ἐλονοσίας. Ἐκατομμύρια ἀκόμη ἀπὸ τὴν ἡπατίτιδα Α. Καὶ σέ ὅλες αὐτὲς τὶς ἀνθρώπινες ἀπώλειες, κοινὸς παρανομαστής εἶναι τὸ νερό.

• Σήμερα, 1,1 δισεκατομμύριο ἄνθρωποι δὲν ἔχουν πρόσβαση σέ καθαροὺς ὑδάτινους πόρους καὶ 2,4 δισεκατομμύρια ἄνθρωποι στεροῦνται βασικῶν μέσων ὑγιεινῆς; Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἀποτελοῦν ταυτόχρονα τὸ πιὸ φτωχὸ κομμάτι τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς καὶ ἐκεῖνο ποὺ κατὰ συνέπεια κουβαλᾷ στὶς πλάτες του τὶς περισσότερες ἀσθένειες.

• Τὰ μπαλάκια τοῦ γκόλφ ἔχουν ἀνωμαλίες διότι αὐξάνουν ὡς καὶ 4 φορές τὴν ἀπόσταση ποὺ μποροῦν νὰ διανύσουν στὸν ἀέρα. Στὸ ξεκίνημα τοῦ ἀθλήματος χρησιμοποιοῦνταν μπαλάκια με λείες ἐπιφάνειες μέχρι ποὺ οἱ παίχτες ἀνακάλυψαν πὼς τὰ παλιὰ μπαλάκια με ἀνωμαλίες στὴν ἐπιφάνειά τους διένυαν μεγαλύτερη ἀπόσταση. Ὅλο τὸ μυστικὸ εἶναι στὴν ἀεροδυναμική, καθὼς οἱ ἀνωμαλίες αὐξάνουν τοὺς στροβιλισμοὺς στὸ στρῶμα τοῦ ἀέρα ποὺ βρίσκεται πολὺ κοντὰ στὴν ἐπιφάνεια τῆς μπάλας. Με αὐτὸ τὸν τρόπο αὐξάνεται ἡ πίεση τοῦ ἀέρα στὸ πίσω μέρος τῆς μπάλας βοηθώντας τὴν νὰ ταξιδεύει περισσότερὴ ὥρα στὸν ἀέρα.

• Ὅτι οἱ ἐφημερίδες κιτρινίζουν ἐπειδὴ στὸ ξύλο, ἀπ' ὅπου παράγεται τὸ χαρτί, ὑπάρχει μιὰ οὐσία ποὺ λέγεται λιγνίνη. Διαφορετικὰ εἶδη χαρτιοῦ ἔχουν διαφορετικὴ ἀναλογία λιγνίνης καὶ τὸ χαρτὶ τῶν ἐφημερίδων ἔχει μεγαλύτερη ποσότητα. Φυσιολογικὰ ἡ λιγνίνη ἔχει σκούρα ἀπόχρωση ἀλλὰ ὅταν ἐκτίθεται στὸν ἀέρα ἢ στὸ φῶς τοῦ ἡλίου γίνεται κίτρινη. Μόλις ἔρθει σέ ἐπαφὴ με τὸ ὀξυγόνο τῆς ἀτμόσφαιρας ἀρχίζει καὶ ἡ διαδικασία τῆς ἀλλαγῆς. Ἀκόμη καὶ ὕστερα ἀπὸ ἐλάχιστες ὥρες στὸ φῶς καὶ τὸν ἀέρα μιὰ ἐφημερίδα θὰ ἀρχίσει νὰ κιτρινίζει.

• Ὅτι κάποιος ζυγίζει περισσότερο τὸ βράδυ ἀπ' ὅ,τι τὸ πρωὶ γιὰ τὸ ὑπάρχουν δύο λόγοι ποὺ τὸ σωματικὸ μας βάρους εἶναι μικρότερο τὸ πρωὶ. Πρῶτον, ὅταν κοιμόμαστε, δὲν λαμβάνουμε καμιά μορφή ἐνέργειας. Δὲν τρῶμε, δὲν πίνουμε, δὲν προσθέτουμε με ἄλλα λόγια βάρους στὸ σῶμα μας. Ἀντίθετα γιὰ νὰ συντηρηθεῖ ὁ ὀργανισμὸς ὅταν κοιμόμαστε, καταναλώνει ἐνέργεια διασπώντας ζάχαρη καὶ λίπος. Δεύτερον, πολὺ συχνὰ ἰδρώνουμε στὸν ὕπνο μας ἀπελευθερώνοντας ὑγρὰ γιὰ νὰ διατηρηθεῖ σταθερὴ ἢ θερμοκρασία τοῦ σώματός μας.

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

(Οι έπιστολές απηχούν αποκλειστικά απόψεις των υπογραφομένων)

Ἀγαπητή κ. Χατζηφώτη,

Με ιδιαίτερη χαρά, κάθε μήνα, λαμβάνω τὸ ἔγκριτο περιοδικὸ τῆς Ἐκκλησίας μας **ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ**, τοῦ ὁποίου τὴν εὐθύνη τῆς συντάξεως ἔχετε.

Με ἀφορμὴ τὴν εὐγενικὴ πρόσκλησή σας, γιὰ ἐνεργὸ συμμετοχὴ ὄλων, ἐπικοινωνῶ μαζί σας πρῶτον, γιὰ νὰ ἐκφράσω τὶς θερμὲς εὐχαριστίες μου πρὸς τὸ Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο, τῇ ἀνυστάκτῳ προνοίᾳ τοῦ ὁποίου ὁ **ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ** ἐκδίδεται, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ μεστὰ θεολογικὰ ἄρθρα τὰ ὁποῖα δημοσιεύει καθὼς ἐπίσης καὶ γιὰ νὰ εὐχαριστήσω ἐκ μέσης καρδίας τοὺς λοιποὺς ἀρθρογράφους, Ἁγίους Ἐπισκόπους, κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς, τὸ περίσσευμα τῆς καρδίας τῶν ὁποίων ἀπολαμβάνω. Δεύτερον γιὰ ν' ἀναφερθῶ σὲ κάτι τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν ταπεινὴ μου γνώμη ἀποτελεῖ παραφωνία καὶ ὕβρη, στὴν ἀνωτέρω ὑπέροχη προσπάθεια. Ἐννοῶ βεβαίως τὰ ὑπὸ τὸν τίτλο: Σελίδες ποιμαντικῆς ἐπιγνώσεως, ἄρθρα τοῦ Πρωτ. κ. Βασ. Θερμοῦ.

Στὰ περισσότερα τεύχη τοῦ **ΕΦΗΜΕΡΙΟΥ**, εὐτελίζει τοὺς μάχιμους ἐφημερίους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Βέβαια σὲ καμμιά περίπτωση δὲν θὰ ἐπιθυμοῦσα νὰ μᾶς ἐγκωμιάζει ἢ νὰ μᾶς «λιβανίζει». Εἶναι ὅμως ἀπίστευτο αὐτὸ πὸν συμβαίνει στὸ περιοδικὸ μας. Ὁ ἐφημέριος μέσα στὸν **ΕΦΗΜΕΡΙΟ** σνομπάρει καὶ ψέγει τοὺς συν-ἐφημερίους του. Σὲ ποιὸ ἄλλο ἐπίσημο φύλλο ἔχει θέση μιὰ τόσο ὕβριστικὴ, ἀντιδεοντολογικὴ συμπεριφορὰ;

Γιὰ νὰ μὴν κάνω κατάχρηση τοῦ πολυτίμου χώρου σας, θ' ἀναφερθῶ πρὸς τὸ παρὸν μόνο στὸ τελευταῖο ἄρθρο, τεύχος Νοεμβρίου 2005, μὲ τίτλο: Ἡ ἔξουσία τοῦ θορύβου.

Προκύπτουν κάποια σοβαρὰ ἐρωτήματα, τὰ ὁποῖα εὐθὺς ἀμέσως σᾶς θέτω.

1. Ἀπὸ ποῦ ἀπορρέει ὅτι τὸ πρόβλημα τῶν

μικροφῶνων ταλανίζει τὴν Ἐκκλησία μας; Ἐχει ἐπισκεφθεῖ ὁ ἀρθρογράφος ὅλες τὶς Ἐκκλησίες τῆς Ἑλλάδος, ἢ ἔχει πληροφορίες ὅτι τὸ πρόβλημα ὑπάρχει στοὺς περισσότερους ἐκ τῶν Ναῶν μας; Λόγοι ἐντιμότητος ἀπαιτοῦν τὴν παράθεση στοιχείων πρὸς τεκμηρίωση τοῦ ἀρθρογράφου ὅτι, ἢ πλειοψηφία τῶν κληρικῶν καὶ τῶν ἱεροψαλτῶν μας εἶναι ἄνθρωποι ἀδιάκριτοι ἢ καὶ ἀναίσθητοι ἀφοῦ ἀνέχονται μιὰ τέτοια ἀπαράδεκτη χρονίζουσα κατάσταση.

Ἡ ταπεινὴ μου πάντως δεκαοκτάρη Ἱερατικὴ διακονία λείπει ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο μετὰ λόγου γνώσεως, ὅπως κατωτέρω θὰ δείξω.

2. Ποιοὶ τὸν ἔχουν ἐξοσιοδοτήσει ἢ γιὰ λογαριασμὸ ποιῶν ὁμιλεῖ ὅταν ἀνευθρίαστα γράφει... φαίνεται ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἐμᾶς προσπαθοῦμε μὲ τὴν ἱερωσύνη νὰ ἀναπληρώσουμε συναισθήματα μειονεξίας πὸν μᾶς ταλαιπωροῦν γιὰ οἰκογενειακοὺς ἢ ἄλλους λόγους καὶ ἐπιβάλλουμε ἐτσιθελικὰ τὴν ἀτομικότητά μας, ἐνίοτε καὶ τὴν ἀσημαντότητά μας,...

Θὰ κατανοοῦσα, καὶ θὰ ἐκτιμοῦσα, τὴν πιθανὴ προσωπικὴ διαπίστωσή του ὅτι: -Ἐγὼ προσπαθῶ μὲ τὴν ἱερωσύνη νὰ ἀναπληρώσω συναισθήματα μειονεξίας πὸν μὲ ταλαιπωροῦν...καί: -Ἐπιβάλλω ἐτσιθελικὰ τὴν ἀτομικότητά μου, ἐνίοτε καὶ τὴν ἀσημαντότητά μου,... ἂν καὶ αὐτὸ δὲν ἐνδιαφέρει κανέναν ἄλλο, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἴδιο καὶ τὸν Πνευματικὸ του Πατέρα καὶ ἄρα δὲν ὑπάρχει λόγος δημοσίευσης.

3. Ἀδυνατῶ νὰ παρακολουθήσω τὰ περί ἐπιρροῆς τῶν κληρικῶν στὴν ἑλληνικὴ κοινωνία, μιὰ καὶ ἐπιρροὴ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀσκῆσουν τὰ κόμματα καὶ οἱ συνδικαλιστικὲς ὀργανώσεις. «Ἕμεῖς δὲ οὐχ οὕτως». Οἱ κληρικοί, ὡς γνωστόν, διακονοῦν νυχθημερὸν τὸν ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου τους, ὁ Ὅποιος εὐλογεῖ τὶς ὅποιες προσπάθειες καὶ τοὺς ἀνταμείβει πλοῦσια.

Ἐχω τὴν ιδιαίτερη τιμὴ καὶ χαρὰ νὰ ἔχω ταξιδεύσει τὰ τελευταῖα χρόνια πολλὰς φορές στὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικὸ μὲ διάφορες ἀφορμὲς (νεανικὰ συνέδρια, σεμινάρια, φεστι-

βάλης, γενικές συνελεύσεις ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ, ΔΙΑΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ κ.ά.). Έχω λοιπόν συναντήσει λαμπρούς αγωνιστές κληρικούς και λαϊκούς με ζήλο, αγάπη και ανιδιοτέλεια, οι οποίοι δεν έχουν καμμιιά σχέση με τις ανωτέρω απaráδεκτες και προσβλητικές εκφράσεις του άρθρογράφου. Ζωντανό καθημερινό παράδειγμα αγάπης και αυτοθυσίας αποτελεί το πρόσωπο του Ίερομονάχου-ιατροῦ συνεφημερίου μου.

Πιστεύετε σεις προσωπικά ότι οι δεκάδες τῶν νέων ἀνθρώπων, τούς οποίους ὁ ἴδιος ὁ Μακαριώτατος χειροτόνησε τὰ τελευταία χρόνια, κατατρύχονται ἀπὸ συμπλέγματα μειονεξίας, ἐπιθετικῆς ἐπιβολῆς τῆς ἀτομικότητός τους, ἢ ὅτι διολισθαίνουν πρὸς ὀλοκληρωτικὲς μεθόδους; Τυχὸν ἔνσταση τοῦ ἀρθρογράφου, ὅτι δὲν ἐννοοῦσε ἀκριβῶς αὐτὸ καὶ τὰ παρόμοια, εἶναι ἀστεία, γι' αὐτὸ θὰ παραμείνει ἀσχολίαστη ὡς ἀνάξια λόγου καὶ προσοχῆς.

Πολλὲς φορές μοῦ δόθηκε ἐπίσης ἢ εὐκαιρία, νὰ παρουσιάσω τὸν λόγο τοῦ Κυρίου μας, κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ταξιδιῶν μου στὸ ἐξωτερικὸ, σὲ ἀνθρώπους κάθε φυλῆς, θρησκείας καὶ γλώσσας. Πιστέψτε με, μόνο εὐχάριστες ἀναμνήσεις ἔχω ἀπὸ τὴν ἀποδοχὴ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, ἢ ὅποια συνήθως ἐξεφράζετο μὲ μιὰ θερμὴ χειραψία καὶ εὐχαριστία στὸ τέλος τῆς μικρῆς ἢ μεγαλύτερης ἐπικοινωνίας μας. Οὐδέποτε ἐτέθη θέμα ἐπιβολῆς ἢ προσωπικῆς προβολῆς.

Ύστερα ἀπὸ ὅλα τὰ ἀνωτέρω, ὅπως ἀντιλαμβάνεσθε, τίθεται ἓνα σοβαρότατο θέμα λογικῆς καὶ ἠθικῆς τάξεως: Πῶς μπορῶ νὰ παραμένω συνδρομητῆς σ' ἓνα κατὰ τὰ ἄλλα ἄψογο περιοδικό, τὸ ὁποῖο ὁμως συστηματικὰ σὲ κάποιες σελίδες ἐπὶ σειρὰ τευχῶν μὲ ὑβρίζει, δίνει ὄπλα στοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ νὰ πολυβολουῦν τὸ ποιμαντικὸ ἐφημεριακὸ ἔργο; Ἐπιβάλλεται λοιπὸν σύντομα, γιὰ εὐνόητους λόγους αὐτοσεβασμοῦ, νὰ διακόψω τὴν συνδρομὴ μου, γεγονὸς τὸ ὁποῖο θὰ μὲ λυπήσει ἀφάνταστα. Ὅμως καὶ σεῖς τὸ ἴδιο δὲν θὰ κάνατε στὴ θέση μου;

Ὁ π. Βασίλειος, ὑπ' ὄψη τοῦ οὐοίου τέθηκαν οἱ ἐπιστολές, θὰ ἀπαντήσει στὸ ἐπόμενο τεῦχος.

Τέλος παρακαλῶ δεχθεῖτε τὶς ἐγκάρδιες εὐχές μου, γιὰ εὐλογημένο Νέον Ἔτος μὲ Ὑγεία, καλὴ δύναμη στὸ ἔργο σας, προκοπὴ βίου καὶ πίστεως καὶ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυση.

*Πρωτοπρεσβύτερος π. Χαράλαμπος Θεοδώσης
Θεολόγος-Οἰκονομολόγος
Προϊστάμενος Ἱ. Ν. Ἀγ. Νεκταρίου ΚΗΦΗΣΙΑΣ*

Ἀγαπητὴ κ. Διευθύντρια,
καλὴ χρονιά

Μὲ μεγάλη μου χαρὰ διαβάζω κάθε μῆνα τὸ περιοδικὸ πὸ μοῦ ἀποστέλλεται, σὰς συγχαίρω γιὰ τὸ περιεχόμενο καὶ χαίρομαι πὸ ὁ σεπτὸς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος προνοεῖ καὶ γιὰ αὐτὴ τὴν προσπάθεια, πρὸς οἰκοδομὴ κλήρου καὶ λαοῦ.

Ἡ δὲ χαρὰ μου καὶ ἀνακούφιση εἶναι μεγάλη, διότι μόλις ἔλαβα τὸ νέο τεῦχος σας καὶ διαπίστωσα ὅτι δὲν περιλαμβάνει πλέον ἐπικριτικὰ ἄρθρα καὶ πικρόχολα σχόλια γιὰ ἱερεῖς, τοῦ π. Βασιλείου Θερμοῦ, ὁ ὁποῖος μὴ μπορώντας φαίνεται νὰ ἀντέξει τὴν εὐθύνη τῆς παραδοσιακῆς ἱερωσύνης πὸ ἡ Ἐκκλησία τοῦ ἐμπιστεύθηκε, ἀγωνιωδῶς ὕβριζε ὅλους ἐμὰς τούς κληρικούς, γιὰ δῆθεν μὴ συναίσθηση τῶν Λειτουργιῶν πὸ τελοῦμε μὲ τὴν εὐχὴ τοῦ κατὰ τόπους Μητροπολίτου καὶ τὴν συμπροσευχὴ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἀοράτως συμπροσευχομένων ἀγίων μας.

Ἀντιλαμβάνομαι ὅτι οἱ ἀδυναμίες του ἴσως τὸν ἐμποδίζουν νὰ καταλάβει ὅτι τὸ Πανάγιο Πνεῦμα πὸ σὲ κάθε λειτουργία παρευρίσκεται, ἀναπληρώνει τὶς ἐλλείψεις τοῦ λειτουργοῦντος, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν συχνὴ ἐπικοινωνία μὲ τὸν πνευματικὸ του, ξεκαθαρίζει τὴν ὀρθὴ στάση του ἀπέναντι στὰ μυστήρια.

Διερωτῶμαι ὁμως, πῶς ὅλοι οἱ σπουδαῖοι ἀρθρογράφοι σας, ἐπίσκοποι, ἱερεῖς καὶ λαϊκοὶ δὲν δυσανασχετοῦν μὲ τὰ γραφόμενα τοῦ ἱερέως. Θὰ ἤθελα πολὺ νὰ διαβάσω τὴν γνώμη τους.

Μὲ τὴν εἰλικρινὴ μου εὐχὴ, γιὰ ὄλο καὶ περὶσσότερη ἐπιτυχία στὸ, κατὰ τὰ ἄλλα, σπουδαῖο περιοδικὸ σας, σὰς εὐχομαι Καλὴ καὶ Εὐλογημένη Χρονιά.

*Ἱερὺς Χρῆστος Κατσούλης
Προϊστ. Ἱ. Ν. Παναγίας Βλαχερνῶν Ἀμαρουσίου
Καθηγητῆς Ἀγγλικῶν -Μουσικῶν
Διπλωματοῦχος multimedia ἐφαρμογῶν*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΑΜΕΙΟΥ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΕΦΗΜΕΡΙΑΚΟΥ ΚΛΗΡΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ
(Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε.)

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ἀθήνα 26.1.2006

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Τὸ Ταμείο Προνοίας Ὁρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου Ἑλλάδος ἀνακοινώνει πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς Ἐφημερίους καὶ λαϊκοὺς ἀσφαλισμένους του, τὰ παρακάτω, πού ἀφοροῦν στὴν χορήγηση τῶν ἐφέπαξ γιὰ τὰ ὁποῖα ἀδικαιολόγητος ἀνησυχία ἀπὸ ὀρισμένους διατυπώνεται.

Μέχρι καὶ τὸ 2003 τὸ Ταμείο χορηγοῦσε τακτικὰ ἐφέπαξ μόνο σὲ 250-350 συνταξιοδοτούμενους ἑτησίως.

Τὸν Φεβρουάριο τοῦ 2004, μὲ αἰφνυδιαστική νομοθετική ρύθμιση (Ν.3232/2004) θεσπίσθηκε νέο ὄριο ἡλικίας γιὰ τὴν παροχὴ τοῦ ἐφέπαξ βοηθήματος (65 ἔτη καὶ τουλάχιστον 15ετῆς ὑπηρεσία) ἀπὸ τὸ Ταμείο μας, ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΤΠΟΕΚΕ καὶ χωρὶς νὰ προηγηθεῖ ἔστω μία στοιχειώδης μελέτη, ὥστε νὰ μὴν διαταραχθοῦν οἱ σχέσεις εἰσφορῶν-παροχῶν τοῦ Ταμείου μας.

Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς νομοθετικῆς ρυθμίσεως ἦταν νὰ ὑποβληθοῦν στὸ Ταμείο ἀπὸ τὸν Φεβρουάριο τοῦ 2004 μέχρι τὸ τέλος τοῦ ἰδίου ἔτους, 630 αἰτήσεις πλέον τῶν κατ' ἔτος παρεχομένων στοὺς συνταξιοδοτούμενους ἐφέπαξ, δηλαδὴ συνολικὰ 1000 αἰτήσεις, ἐνῶ σὲ ὁλόκληρο τὸ ἔτος 2005 οἱ αἰτήσεις εἶναι συνολικὰ 557 (298 συντ/χων καὶ 259 μὲ τὸ Ν. 3232/2004).

Ἀπὸ τὸν Μάιο τοῦ 2005 πού τοποθετήθηκε νέος Γενικὸς Διευθυντῆς μέχρι τὸ τέλος τοῦ 2005 ἐδόθησαν 437 ἐφέπαξ μὲ προτεραιότητα πάντοτε στοὺς συνταξιούχους.

Σημειώνεται ὅτι μέχρι τώρα ἔχουν λάβει ἐφέπαξ οἱ συνταξιούχοι πού ὑπέβαλαν αἰτήσεις μέχρι καὶ τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 2005.

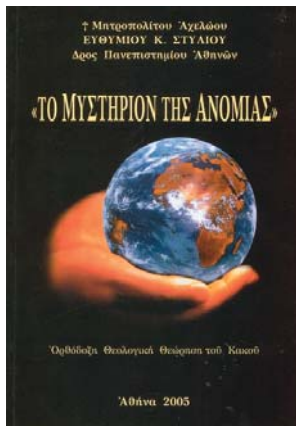
Μετὰ τὰ παραπάνω γίνεται ἀντιληπτό καὶ κατανοητό ὅτι δὲν ὑπάρχει καμμία ὑπαιτιότητα καὶ εὐθύνη στὴν καθυστέρηση χορήγησης τῶν ἐφέπαξ στὸ Ταμείο (λόγω ἔλλειψης προσωπικοῦ κ.λπ.) καὶ πολὺ περισσότερο τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟ πού εἶναι Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. Καὶ τὰ μέλη του, ἀλλὰ πιστεύουμε ὅτι τὸ ἴδιο θὰ συνέβαινε ἐὰν γινόταν μία παρόμοια αἰφνυδιαστικὴ νομοθετικὴ ρύθμιση αὐτοῦ τοῦ εἴδους σὲ ὁποιοδήποτε Ταμείο.

Ἐπίσης ἀνακοινώνουμε στοὺς ἀσφαλισμένους μας ὅτι ἡ ροὴ χορηγήσεως τῶν ἐφέπαξ θὰ ὁμαλοποιηθεῖ σὲ εὐλογο χρονικὸ διάστημα, δεδομένου ὅτι οἱ αἰτήσεις μὲ βάση τὸν Ν. 3232/2004 πού ἔφεραν τὴν διατάραξη μειώνονται κατακόρυφα ὅπως φαίνεται καὶ ἀπὸ τὶς αἰτήσεις πού γιὰ τὸ ἔτος 2005 εἶναι μόνον 259.

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΙΔΗΣ

ΒΙΒΛΙΟ

παρουσίαση

«ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΝΟΜΙΑΣ»

Ὁρθόδοξη Θεολογικὴ Θεώρηση τοῦ Κακοῦ

Σεβ. Μητροπολίτου Ἀχελώου
κ. Εὐθύμιου

Ἀθήνα 2005

Ὁ Σεβ. Ἀχελώου κ. Εὐθύμιος, ὡς καλὸς πνευματικὸς ποιμένας, φροντίζει χρόνια τώρα –μὲ λόγο σαφῆ, ἀπλό, γλαφυρὸ καὶ εἰλικρινῆ, δηλαδὴ χωρὶς περιστροφές, ἀπὸ καρδιάς καὶ μὲ βιωματικὴ ἐμπειρία– σὲ κάθε του ὁμιλία, συνεργασία σὲ διάφορα ἔντυπα, ὅπως καὶ ὁ «Ἐφημέριος», ἀλλὰ καὶ στὴ μακρὰ σειρὰ τῶν βιβλίων του νὰ δίδει ἀπαντήσεις σὲ ἐρωτήματα πού ἡ καθημερινότητα δημιουργεῖ ἀπασχολώντας τοὺς ἀνθρώπους

σὲ σχέση μετὰ τὴν πίστη. Στὸ νέο του πόνημα καταπιάνεται μετὰ τὸ πρόβλημα τοῦ κακοῦ καὶ τὴ σχέση του μετὰ τὸν Θεό. Ξεκαθαρίζοντας τὸ θέμα τῆς προέλευσης τοῦ κακοῦ, τῶν συνεπειῶν τῆς λαθρομένης ἐπιλογῆς τῶν ἐλλόγων πλασμάτων καὶ τῆς ἀποκοπῆς τους ἀπὸ τὸν Θεό, ἀναλύει στὴ συνέχεια τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ κακοῦ ἀπὸ τὸν Θεό καὶ τὸν Ἰησοῦ συνοπτικὰ ἀλλὰ καὶ πολὺ κατανοητὰ καὶ κατόπιν ἀναφέρεται στὸ τρίτο μέρος τοῦ βιβλίου στὸ κακὸ στὸν σύγχρονο κόσμον, στὶς μορφές καὶ τὰ μέσα διάδοσής του, ἀφοῦ κάνει λόγο γιὰ τὰ ἀθεϊστικὰ κοινωνικοπολιτικὰ συστήματα. Τὸ πλέον ἐνδιαφέρον τμήμα τοῦ βιβλίου εἶναι τὸ τέταρτο μέρος, ὅπου δίδονται ἀπαντήσεις γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ κακοῦ, πράγμα ζέον σὲ μία ἐποχὴ πού οἱ ἄνθρωποι, παρασυρμένοι ἀπὸ τὴν «εὐκολία» μετὰ τὴν ὁποία ἀντιμετωπίζονται τὰ διάφορα ἠθικὰ καὶ πνευματικὰ προβλήματα, παραπαίουν ψυχικά. Εἶναι ἡ ποιμαντικὴ θεώρηση τοῦ προβλήματος, πού ἀποτελεῖ πολὺτιμο βοήθημα, ὑπεύθυνο ἐγκόλπιο γιὰ τὸν κάθε ἄνθρωπο, ἀλλὰ πολὺ περισσότερο γιὰ ὅσους ἔχουν εὐθύνῃ κατηχητικῶν, κηρυκτικῶν, πνευματικῶν ἔργων στὸ χῶρον τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε οἱ ἀπαντήσεις σὲ παρουσιαζόμενες ἀπορίες καὶ ἀντιθέσεις νὰ εἶναι καίριες καὶ σωστές. Ὑπεύθυνο ἔργο ἀπὸ ἀνύστακτο πνευματικὸ ταγόν.

I. M. ΧΑΤΖΗΦΩΤΗΣ

ΔΙΣΚΟ

παρουσίαση

«ἝΜΝΟΙ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΝΟΜΑΖΟΜΕΝΗΣ ΤΡΙΧΕΡΟΥΣΗΣ»

Ψάλλει χορὸς ψαλτῶν
Χοράρχης Κωνσταντῖνος Ἀγγελίδης
Ἱερά Μονὴ Χιλανδαρίου, Ἁγιον Ὄρος

Στὸ Ἁγ. Ὄρος μᾶς ταξιδεύει ὁ διπλὸς ψηφιακὸς δίσκος μετὰ ἕμνους τῆς Παναγίας τῆς Τριχερούσης. Ἡ ὀνομασία αὐτὴ ὀφείλεται στὸ τρίτο, ἀσημένιο

χέρι, πού προβάλλει ἀπὸ τὸ χρυσοποίκιλτο μαφόριο, στὸ «πουκάμισο» τῆς εἰκόνας, λίγο πῶ κατὰ ἀπὸ τὸ δεξιὸ χέρι τῆς Παναγίας. Ἡ θεομητορικὴ αὐτὴ εἰκόνα βρίσκεται αἰῶνες τώρα στὴν Ἱ. Μ. Χιλανδαρίου. Ὑμνοὶ ἀπὸ τὴν Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς τῆς Παναγίας τῆς Τριχερούσης, πού συνέταξε ὁ αἰοίδιμος Ὑμνογράφος τῆς ΜτΧ Ἐκκλησίας μοναχὸς Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης, ψάλλονται ἀπὸ βυζαντινὸ χορὸ μετὰ χοράρχη τὸν Πρωτοψάλτη Κων. Ἀγγελίδη. Τὸ Ἀπολυτικίον καὶ τὸ Μεγαλυνάριο τῆς ἑορτῆς ψάλλει ὁ Γέροντας Δανιὴλ τῆς ἀδελφότητος τῶν Δανηλαίων. Ψάλλονται ἐπίσης ἕνα στιχηρὸ προσόμοιον κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν, ἕνα ἰδιόμελον «μάθημα ψαλλόμενον εἰς τὴν Λιτὴν», τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ «ὡς ψάλλονται ἐν Ἁγίῳ Ὄρει» καὶ τὸ κοινικὸν «Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι...», μίαν μεγαλόπρεπην σύνθεσιν τοῦ ἱερέως Μπαλασίου (β' μιστὸ 17ου αἰ.).

ΜΑΡΙΝΕΛΛΑ ΠΟΛΥΖΩΤΗ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ

Του Ἀρχιμ. Παντελεήμονος Μουτάφη, Πρωτοσυγκέλλου Ἱ. Μ. Ξάνθης

Ἡ παραβολή τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ, γιὰ τὴν ὁποία μᾶς κάνει λόγο ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, περιέχει μέσα στὴν ἀπλότητά της σημαντικὰ μηνύματα γιὰ τὴν οἰκοδόμησι τῆς κατὰ Χριστὸν ζωῆς μας καὶ τῆ σωτηρία μας.

Κατὰ τὴν εὐαγγελικὴ διήγησι, δύο παιδιὰ εἶχαν τὸν ἴδιο πατέρα, ποῦ ἦταν στοργικὸς καὶ μὲ τὰ δύο. Κάποια στιγμή τὰ παιδιὰ του τὸν ἀμφισβητοῦν καὶ τοῦ ἀσκοῦν κριτικῆ. Ὁ μεγάλος γιὸς τὸν κατηγορεῖ ὅτι τὸν κρατοῦσε μακριὰ του, καὶ ὁ μικρότερος ζητᾷ τὸ μερίδιό του ἀπὸ τὴν περιουσία καὶ ἀπομακρύνεται. Παίρνει μαζί του μιὰ περιουσία λευψή, ἡ ὁποία, ὅπως ὑποστηρίζουν σύγχρονοι θεολόγοι, εἶναι ξεκομμένη ἀπὸ τὸ σύνολο τῆς ζωῆς καὶ γι' αὐτὸ καὶ γρήγορα τὴν χάνει. Ἀργότερα, ὅταν εἶχε χάσει πλέον ὅλη του τὴν περιουσία, ἡ οἰκογενειακὴ του ἀγωγή τὸν βοήθησε νὰ συνειδητοποιήσῃ τὸ λάθος του καὶ νὰ γυρίσῃ πίσω στὴν πατρικὴ ἐστία. Ἐπρεπε, ὅπως λέγει καὶ ἓνας σύγχρονος ἀγιορείτης, νὰ χάσει τὰ περιττὰ οὐσίαν του γιὰ νὰ βρεῖ τὴν οὐσία του. Ἐπρεπε νὰ ἀγγίξει τὴν φθορὰ καὶ τὸ θάνατο γιὰ νὰ καταλάβῃ τὸ νόημα τῆς ζωῆς. Ἐπέστρεψε καὶ ἔζησε καὶ σώθηκε, βρῆκε τὴ σωτηρία του.

Οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας εἶδαν στὸ πρόσωπο τοῦ Πατέρα τῆς παραβολῆς νὰ δηλώνεται ὁ Θεὸς καὶ στὸ πρόσωπο τοῦ ἀσώτου υἱοῦ τὸν ἁμαρτωλό, ὁ ὁποῖος, ὅταν μετανοήσῃ, μπορεῖ νὰ σωθεῖ. Ἀντίθετα, ὁ μεγάλος ἀδελφός, ποῦ δὲν ζήτησε τίποτε, δὲν ἀσώτευσε καὶ βρισκόταν κοντὰ στὸν Πατέρα, ἀποξενώθηκε, γιὰτὶ δὲν φρόντισε νὰ γνωρίσῃ τὸν Πατέρα του. Ξέχασε τὸν ἄσωτο ἀδελφό του καὶ ἀπαιτοῦσε τὸ ἴδιο νὰ πράξῃ καὶ ὁ Πατέρας του. Ὁ ἄσωτος ἀδελφός ἔφυγε καὶ στὸ τέλος ἐκτίμησε τὴν πατρικὴ του ἐστία, ὁ μεγάλος ἀδελφός ὁμως δὲν μπόρεσε νὰ χαρεῖ τὸν πατρικὸ παράδεισο. Γιὰ τοὺς πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ὁ Θεὸς εἶναι κατὰ χάριν πατέρας μας, καὶ ἔχει ἐτοιμάσει γιὰ τὰ τέκνα του μὲ τὴν Θεία Οἰκονομία τὴν αἰώνια ζωὴ ποῦ οἱ προπάτορές μας ἀπαρνήθηκαν.

Ἐχει ἀνοίξει τὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν καὶ μὲ τὶς ταπεινώσεις, τὴν σταυρικὴ θυσία καὶ τὴν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ μᾶς φανερώνει τὴν ὁδὸ τῆς σωτηρίας. Ἡ μίμησι τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ δῶρο τῆς μετανοίας εἶναι τὰ ἱκανὰ ἐφόδια γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς Πατέρας μὲ ἀγάπη καὶ ἐλευθερία δέχεται τὰ τέκνα Του, ἀποδέχεται τὶς ἐπιλογές τους. Δέχεται τὸ μετανοημένο γιὸ Του, καὶ τοῦ ἐτοιμάζει μεγάλη ὑποδοχή. Χωρὶς τὴ μετάνοια εἶναι ἀδύνατο νὰ εἰσέλθῃ ὁ ἄνθρωπος, στὸ μεγάλο πανηγύρι, στὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ἐκεῖνοι ποῦ ζοῦν προσεκτικὰ καὶ ἔχουν πλησιάσει κοντὰ στὸ Θεό, ἐκεῖνοι ποῦ ἐπιστρέφουν ἀπὸ τὴν ἁμαρτωλὴ ζωὴ, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι χρειάζεται νὰ μετανοήσουν, ἀφοῦ κανεὶς δὲν εἶναι ἀπαλλαγμένος ἀπὸ τὴν ἁμαρτία. Μὲ τὴν ἀληθινὴ μετάνοια ἀποκτᾶται ἡ ταπεινώσι καὶ ἐμφυτεύεται στὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ ὁ πόθος γιὰ τὴν ἐπιστροφή στὴν πατρικὴ ἀγάπη καὶ στὴ σωτηρία.

Μὲ τρόπο ἀπτό ὁ Χριστὸς μὲ τὴν παραβολὴ αὐτὴ μᾶς ὑπενθυμίζει, πόσες φορές μέσα στὴν καθημερινὴ μας ζωὴ δὲν βρεθήκαμε στὴν κατάστασι τοῦ ἀσώτου υἱοῦ, δὲν βιώσαμε ὑπαρξιακὰ τὸ μηδέν ὅπως αὐτός, πόσες φορές δὲν βρεθήκαμε στὴν πώσῃ τοῦ θανάτου. Ὅμως ὁ Χριστὸς μὲ τὴν Σταυρικὴ Του θυσία καὶ τὴν Ἀνάστασή Του ἀποτελεῖ τὴν διέξοδο στὰ ἀδιέξοδα τῆς ζωῆς, δείχνει ὅτι ἡ ζωὴ μας εἶναι ἓνας διαρκὴς ἀγώνας γιὰ τὸ πέρασμα ἀπὸ τὸ θάνατο στὴ ζωὴ καὶ στὴν ἀνάστασι. Χωρὶς τὸ δικό μας ἀγώνα κατὰ τῆς φθορᾶς καὶ τῆ δικῆ μας ὑπαρξιακὴ ἀλλαγὴ, ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ πατρικὴ Του ἀγάπη δὲν μπορεῖ νὰ λειτουργήσῃ σωστικά.

Τὸ μήνυμα τῆς παραβολῆς τοῦ Ἀσώτου συμπυκνώνεται στὴ φράσι ὅτι ὅλοι μποροῦμε νὰ βροῦμε τὴ σωτηρία μας. Μπορεῖ νὰ εἴμαστε ἄσωτοι, νὰ ἀπομακρυνόμαστε ἀπὸ τὸν Σωτῆρα Χριστό, ἐκεῖνο ὁμως ποῦ μᾶς ἀπομένει εἶναι ἡ ἐπιστροφή καὶ ἡ μετάνοια.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ

στιγμιότυπα

Φωτογραφίες του Χρήστου Μπόνη
και των Ίερων Μητροπόλεων

Ο Σέβ. Χίου κ. Διονύσιος με τὰ παιδιά τοῦ Κατηχητικού σχολείου τῆς Ἑνορίας Ι. Ν. Ἁγ. Εὐστρατίου Θυμαίων κατὰ τὴν πανήγυρη τοῦ ναοῦ (13.12. 05).

Στιγμιότυπο ἀπὸ τὸ Συνέδριο Νεολαίας τῆς Ι. Μ. Φθιώτιδος με θέμα «Ἐκκλησία καὶ Παραθρησκείες» (17. 12. 05).

Συνοδενόμενος ἀπὸ τὸν Σέβ. Νικαίας κ. Ἀλέξιο ὁ Μακαριώτατος ἐπισκέφθηκε τὰ Σωφρονιστικὰ Καταστήματα τοῦ Κορυδαλλοῦ. Στὴ φωτογραφία μετὰ τίς κρατούμενες τῶν γυναικείων φυλακῶν (21. 12 05).

Τὴν Ι. Μ. Λουκοῦς στὸ Ἄστρος Κυνουρίας ἐπισκέφθηκε ὁ Μακ. κ. Χριστόδουλος, συνοδενόμενος ἀπὸ τὸν Σεβ. Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρο (21. 12 05).

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος κατὰ τὴν ἐορταστικὴ ἐκδήλωση χάριν τῶν φοιτητῶν τῆς περιοχῆς Ἡρακλείας (30. 12. 05).

Ὁ Σέβ. Νεαπόλεως καὶ Σταυρονόλεως κ. Βαρνάβας ἐπισκέφθηκε τὴν Ἑλληνικὴ Δύναμη Κοσσοῦ (12.1. 2006)

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
(Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.)

Ίω. Γενναδίου 14 115-21 Άθήναι
Τηλ. 210-72.72.253. Fax: 210-72.72.251
ISSN 1105-7203

ΠΛΗΡΟΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Τοκ. Γραφείο Κ.Ε.Μ.Π.Α.Θ
Αριθμός Άδειας 4036

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 1856/2004 ΚΕΜΠΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΛΤΑ 2355